

Frihedskampen

ER DANMARK I KRIG?

Rapporten er udarbejdet af Mamma Boss Rules
- en yderst bekymret borger i Danmark

Nærværende rapport skal læses som en bekymring udfra de principper, der er indeholdt i adskillige love og konventioner, som den danske stat har forpligtet sig til at følge, men som ikke ses efterfulgt. Nærværende rapport skal anses som en klage over den danske regerings manglende tiltag for at beskytte sin civilbefolkning, samt en klage over militærets og politiets manglende indsats og mobilisering. Endeligt skal rapporten anses som en klage til torturkomitéen, hvorfor jeg skal bede det danske politi tage sagen og rapportens indhold seriøst. I fald rapporten skulle lande ved politiet, skal det fastslåes at dette er en højtrøstende bekymring for vort fædrelands fremtid, demokrati og mangel på beskyttelse heraf.

I denne rapport, vil der blive set nærmere på følgende spørgsmål:

Hvad er en krig? Hvilke kriterier skal der til, for at man kan sige, at et land er i krig? Hvad er militærets og politiets opgave i en krig? Hvilke muligheder har de og hvilke krav stilles der til dem? Har Danmark noget ansvar over for sin befolkning og hvad er statens rolle? Hvad er tortur, nødværge, undtagelsestilstand, selvforsvar og oprørsgrupper? Hvad er en usynlig fjende og hvilke muligheder har man, for at bekæmpe en sådan? Foregår der cyberkrig i Danmark og hvordan definerer man en sådan?

Der vil blive fremstillet et resumé af enkelte hændelser i forsimplet og forenklet udgave under coronakrisen, som har været af stor betydning for befolkningen og som peger på, at Danmark er besat af en usynlig fjende. Det være sig i form af kontrol af ytringer på de sociale medier, cyberkrig og en landsforræder og dennes betydning for en befolkning, samt genkendelsen heraf. Alt vil blive skrevet sammen som et flydende skriv. Efterfølgende vil der i punktform blive opstillet de enkelte kriterier og forklaringer på påstande om det ovennævnte. Slutteligt kan rapporten stå til åben diskussion.

RESUME AF CORONAKRISEN

Følgende er et kort og meget forenklet samfundsbillede og resume af den uro, der opstår blandt befolkningen, pga. manglende oplysning og gennemskuelse fra stat og medier under coronakrisen, da dette skal anses som en vigtig indgangsvinkel til en krigserklæring:

Under coronakrisen er der opstået en hel del frustration blandt den danske befolkning og dette kommer tydeligt til udtryk på de sociale medier. Især på facebook, hvor folk stiller hinanden en masse spørgsmål. Regeringens måde at håndtere hele coronakrisen på har været utrolig ugenomsigtig, uoplysende og

skræmmende diktatorisk. Man har kørt sit eget løb, og ikke fulgt de anvisninger og anbefalinger, man har forpligtet sig til at følge. Her er det relevant at nævne Europarådets anbefalinger om, at alle mennesker skal behandles lige, ingen må tvinges til vaccine, al info omkring vaccinen, skal staten sørge for, at deres statsbetalte medier dækker og formidler ud og dermed hjælper befolkningen til at forstå, ved at kommunikere ud på en oplysende måde, hvad vaccinen indeholder, hvad den har af bivirkninger osv. Således, at befolkningen på eget oplyste grundlag kan til- eller fra-vælge vaccinen. Ingen må tvinges, eller føle sig presset til at lade sig vaccinere.

Man må konstatere, at disse retningslinjer ikke er blevet fulgt, idet ingen statsbetalte medier har dækket vaccines indhold og mulige bivirkninger. Der har ikke været særligt med kritiske indslag omkring den tvang, som den danske befolkning gennemgår, både den synlige, men også den usynlige. Danskerne er stille delt op i et A og et B hold. En agenda, der fra regeringens side næsten er lykkedes med perfektion. Startskuddet var mundbindene. Disse delte os op i to hold, hvor det synligt fremgik, hvem der var coronatilhænger og hvem der var coronanægter, men endnu værre, hvem der var for syg til at gå med mundbind. Her startede alle konflikter, for hvis man ville ud at handle og ikke havde maske på, mødte man modstand med trusler, vold og tilkaldelse af politi. Ingen havde oplyst den enkelte dansker om sine rettigheder og dermed ret til fritagelse. Ingen havde oplyst den enkelte butiksindehaver om, at de ikke havde ret til at smide folk ud af deres butikker og slet ikke måtte forlange at se en lægeattest på fritagelsen. Dette skabte en masse konflikter, fordi medierne ikke tog sin rolle seriøs om netop at oplyse befolkningen om rettigheder og muligheder. Her startede facebook med at gløde. Folk spurgte hinanden til råds. Der blev oprettet hjælpegrupper, støttegrupper og modstandsgrupper, udover de, der allerede eksisterede. Det blev synligt, at loven var sammensat så finurligt, at man skulle lede ulogiske steder, for at finde frem til sine rettigheder. Her var hjælpe grupperne med gode råd på kryds og tværs. Det var enormt betryggende og folk stod sammen om at værne om sin

frihed og rettigheder. Langsomt opstod der forståelse fra butiksejerne og sideløbende steg folks utilfredshed over stat og mediers manglende omsorg med rasende fart.

Hvis ikke et A og B hold var tydeliggjort, v.h.a. mundbindene, så gjorde vaccinevalget det sidste ryk. Der er dem, der gerne lader sig vaccinere for samfundssindets skyld, da de ønsker at samfundet kan åbne op igen, hurtigst muligt og da regeringen har udtalt, at Danmark kan åbne op igen, når alle er vaccinerede og der er opnået flokimmunitet. Folk troede på det, men det viste sig at være en pæn pyntet sandhed, for alle skal bære mundbind alligevel, man kan stadig smitte, selvom man er vaccineret og man kan også, som vaccineret blive smittet med corona. Der er også dem, der afventer og ser, hvilke bivirkninger vaccinen vil give og følger udviklingen af den. Endelig er der dem, der ikke på nogen måde ønsker en vaccine, da de ved at corona ikke er dødelig. Corona er at sidestille med en almindelig virus som influenza, og KAN være dødelig for de ældre og de svage i samfundet. Al evidens beviser påstandene, både i form af dødelighed og antal døde, som fremgår af Sundhedsstyrelsens hjemmeside. Det kan heller ikke være gået noget mennesker i Danmark forbi, at regeringen har løjet og manipuleret med samtlige smittetal og opgørelser. Først beregner man på den ene måde og så en anden måde. Man indregner de, der er døde MED corona og de der er døde AF corona. Hvis man fx antager, at 1000 personer bliver indlagt med almindelig influenza, vil disse personer alle blive testet positiv for influenza, da de jo netop har været gennem sundhedssystem. Altså egen læge og sygehus. Så har man 1000 ud af 1000 positive test og dermed 1000 mennesker med influenza og dermed igen 1000 mennesker, der er SYGE. Altså folk, der selv har henvendt sig til lægen. Men her har man ikke testet en hel befolkning for evt. smittede, smittebærer osv. Man har testet de, der reelt har henvendt sig med svære symptomer, som har krævet indlæggelse og resten med influenza, har selv bekæmpet den og er blevet raske. Man har dermed et begrænset og indsnævret smittetal. Men havde man nu testet en hel befolkning i influenzasæsonen, så ville smittetal være enormt højt og sikkert

højere end coronasmitten. Men tester man en hel befolkning for coronavirus, vil man til sammenligning også finde en enorm høj smitteprocent, da antallet af testede personer ikke er et indsnævret og begrænset antal, som i antagelsen ovenover beskrevet. Men at være smittet, er ikke det samme som at være syg. Når man tester folk igen og igen, vil de samme personer, der dagligt lader sig teste, indgå i smittetallet og der er ingen logik i den vilkårlige smitteopsporing, da det foregår på en hel befolkning, og det vil derfor under alle omstændigheder komme til at se ud som om, at vi har en epidemi i omløb. På en enkelt dag kan man så på den måde finde 15 smittede ud af 10 testpersoner. Man lyver og fører befolkningen bag lyset. Det er helt grotesk, at der bruges så mange af skatteydernes penge på dette cirkus af løgne, og man får unægtelig fornemmelsen af, at man helt bevidst og med alle midler forsøger at holde landet lukket ned. Dette er ved at gå op for befolkningen.

Befolkningen lader sig skræmme af ord som smittetal og kontakttal, da disse er daglige nævnte ord. Man tester befolkningen i hobotal og gerne flere gange om ugen, hvilket er en bekostelig affære. Sideløbende bliver der ansat mere og mere personale til dette. Ud over alle de bekostelige testtelte, der bemandes, bygges der også testcentre, opføres karantænefaciliteter og der ombygges kasserne til formålet. Alt dette for skatteborgernes penge uden, at de har indflydelse og uden tanke på, at det kun er dem, der igen skal betale regningen og gælden via skatten. Dette vil selvsagt føre til en enorm utilfredshed blandt danskerne. Regeringen gældsætter Danmark og ødsler pengene væk på unødvendige formål. Hvilket svarer til landsforræderi, hvor man ved magtanvendelse eller trussel om magtanvendelse (som hele epidemiloven jo handler om), styrer befolkningen til sit omfattende mål. Landsforræderi betegner den forbrydelse, det er at begå handlinger, der er til fare for ens eget lands sikkerhed eller, som er i åbenlys strid mod dets interesser. Det kan umuligt være i danmarks interesse, at vi skal gå bankerot. Det må anses som værende højforræderi. Det indgreb regeringen gør mod statsforfatningen, når man kører et diktatorisk spil og udelukker folketinget fra møder og medbestemmelser i

vort folkestyre, af demokratisk opstandelse. Statens selvstændighed lider et knæk sammen med vores sikkerhed. Ingen kan spå om, hvad der vil ske af optøjer og mulig krig i landet, når befolkningen har fået nok. Vi kan jo blot skele til udlandet og de ekstreme oprør, der foregår lige nu. Dette er en risikofaktor for den civile befolkning og så er landets sikkerhed i fare. Alt dette pga en enkelt persons handlinger. Vores statsminister Mette Frederiksen. - En tydelig landsforræder.

Definerer man ordene fjende og landsforræder, så er en fjende kun til fare for sin individuelle modpart. I modsætning vil en landsforræder være til fare for et helt lands befolkning. En Landsforræder udgør en fare mod det sociale fællesskab, som et land repræsenterer. Og med denne dødelige vaccine udrulning, der foregår lige nu, opdeling af befolkningen, udskamning, restriktioner, vaccine eksperiment af tydelig karakter, idet man ikke ved hvordan den virker og hvilke bivirkninger der er, kan man desværre konstatere, at der er en landsforræder, der er til fare for hele sin befolkning, ved at udsætte den for et medicinsk eksperiment, social distancering, karantæne og selvisolationer. Børn får hjemmeundervisning og frarøves social kontakt med deres jævnaldrende. Restriktioner om forsamlingsforbud og opfordringer til at gå tidligt i seng og ikke fejre nytåret. Børn er frarøvet børnefødselsdage med deres klassekammerater, de gængse fejring af runde fødselsdage, mærkedage, bryllupper og andre store begivenheder, er ikke tilladt. Det er ikke tilladt uden lægeerklæring at færdes uden mundbind og dette frarøver befolkningen et venligt smil og børns måde at aflæse og kode de voksnes sindstilstand på. Hygge og samvær, som er det Danmark står for og repræsenterer. Det er tydeligt, at det sociale fællesskab, som vort land repræsenterer, er i fare. Ydermere er vaccinen haste udviklet, og indeholder et computerstyresystem, samt mRNA. Mikrochippen, der skal ind med vaccine stikket, er nu også godkendt af WHO og har fået dansk patent. Covid19-vaccinen har forårsaget blodpropper. Både i Danmark og udlandet og den danske regering har sat vaccinationerne på pause. Det har vist sig, via aktindsigt i Sundhedsstyrelsens interne korrespondance, at de er mere bekymrede, end de lader den danske befolkning vide. Det strider i mod alle

konventioner om menneskerettigheder, retten til liv og det frie valg. Det er forkasteligt at tænke på, at staten betaler en mand, der gladeligt fortæller, at han er satanist, penge for at udvikle en chip, som befolkningen skal have i armen, således vi kan styres og kontrolleres. Alt dette i ledtog med andre lande og deres statsoverhoveder, som udruller nøjagtig samme planer og agenda mod deres befolkning med trussel og advarsel om, at der hersker verdensomspændende epidemi, blot for at kunne dække sig ind under den altoverskyggende kontrol, verdensbefolkningen skal undergå.

Det er her værd at nævne 5. kolonne, som er en landsforræderisk organiseret virksomhed, og at der under indtryk af erfaringerne fra besættelsen under 2. verdenskrig, vedtoges "femtekolonnenloven af 1952", som var en skærpelse af straffelovens kap. 12 og 13, der vedrører handlinger, som angriber eller truer statens ydre og indre fred og sikkerhed.

KORT OM VACCINEPAS

Befolkningen blev lovet, at der ikke ville blive indført vaccinepas, men hvor er vi lige nu?

Sundhedsministerens løfte om at der ikke ville ske indførelse af et coronapas, var ikke meget værd, da det kom til stykket. Hvilket en hurtig Facebook-bruger da også konstaterede kort efter, at han var kommet med sin udtalelse.

- Hej Heidi, Det bliver ikke sådan, at man skal have vaccinebevis af den ene eller anden slags for at deltage og færdes i det offentlige rum, offentlig uddannelse, skole, offentlige job mm, som du skriver om. Hav en god aften.

Sådan lød det i et Facebook-opslag fra Magnus Heunicke, da sundhedsministeren den 20. december 2020 satte sig til tasterne, for at svar på spørgsmål fra sine følgere og andre på det sociale medie. (citateret netavisen 180 grader)

Vi står på tærsklen til et totalt opdelt land og befolkning. Endda i en sådan grad, at der er oprettet grupper på facebook, der er i gang med at oprette et parallelt samfund i samfundet. Et samfund kun for B- holdet, således de kan leve i den ro og med den respekt, de har fortjent. Der er fx lærere, som har mistet deres job, fordi de har nægtet at gå med mundbind eller blot pga deres kritiske udtalelser om corona. Der er børn, der ikke må leges med, fordi deres forældre ikke går med mundbind. Lærerne vil i det parallelle samfund kunne ansættes som undervisere for børnene, som forældre har meldt ud af folkeskolen på grund af mobning osv. Hvor er logikken i alt dette? Det er at drive en usynlig fjende ned blandt befolkningen. En enkelt person har startet al denne splittelse, nemlig vores statsminister, vha frygten for en virus, der ikke slår flere ihjel end en alm. influenza. Frygt kan styre og kontrollere et menneske og en hel befolkning kan rette ind, hvis de er skræmte nok. Og vha trusler om politibesøg, tvangsindlæggelser, sygdom med store følgevirkninger og kæmpe bøder, forsamlingsforbud osv osv, er agendaen fuldført. Danskerne er splittede og der foregår lige nu en indbyrdes kamp mod hinanden. Forståelse er væk og diktaturet har sejret. Man har plantet en krig blandt befolkningen, en mobbekrig, udskamningskrig, en forskelsbehandlingskrig og kamp. Alle er så frustrerede over regeringens beslutninger og restriktioner på restriktioner, at de går til angreb på hinanden. Det være sig personlige angreb, voldelige, offentlige tilsvinings angreb, både på medieplatforme, men også ude i samfundet. Danmark lider under en kæmpe samfundkrise på det følelsesmæssige plan. Det er ikke kun blandt voksne mennesker, men også vores børn. Børn er indlagt mere end før. Selvmordsraterne er stigende, ligesom spiseforstyrrelser også er opadgående og antallet af deprimerede unge er eksploderet. Vores sundhedsvæsen er overbelastet af psykisk syge mennesker, der er blevet mere syge. Voksne og børn, der før var raske, har udviklet psykiske problemer.

Vores lands økonomi er undergravet, og vores gæld vokser med raket fart. Den 21. februar 2021 var gælden opgjort til 536.000.000.000 kroner og er stadig uhyggeligt

stigende. Befolkningen bliver forgældet uden samtykke, alt imens de undergår det ene torturovergreb efter det andet i kraft af både social distancering, ingen undervisning, vanrøgt og adskillige farlige næsetests. Selv små babyer undergår disse forfærdelige metoder, for at opspore en sygdom, der ikke er mere dødelig end influenza.

Med tanke på den totale nedlukning af et helt minkerhverv og den bekostelige affære dette har været, både mht aflivning, landmændenes økonomiske tab, total stop for salg til udlandet, bortskaffelse af de døde mink, nedgravning og genopgravning, fordi man fandt stor risiko for skader og forurening på miljøet og grundvandet, søer, vandløb og drikkevand, pga de døde mink udviklede gasser under forrådnelsen. Ydermere er der afsat compensationen til 22 besætningsejere, som blev beregnet til 3 mia. kroner (aflivning før pelsning) og 1.13 mia. kroner (aflivning efter pelsning). Hertil skal lægges tab af bygninger og udstyr, samt håndtering af 6000 arbejdspladser i minkerhvervet. Der er afsat 8.9 milliarder i erstatning til minkavlerne. Følgerhvervet, såsom fodercentraler, auktionshuse og pelserier modtager 3-4 milliarder kroner. Der er afsat 1.5 - 2.7 milliarder kroner til nedrivning af produktionsanlæg. Desuden, er der afsat 60 millioner kroner til de landmænd, der ønsker at genoptage minkerhvervet. Alle disse milliarder af kroner er brugt på noget, der slet ikke var hjemmel til i loven, nemlig at lukke et helt erhverv. Nu skal vi så betale disse kæmpe summer af penge til noget, der ikke var nødvendigt, fordi Mette Frederiksen, tog en egenhændig belseutning uden at oplyse folketinget om, at det ikke var lovligt.

Derudover er der alle de forskellige erhverv/forretninger, der har været tvunget til nedlukning med store økonomiske og sociale samt psykiske tab til gengæld. Familier må gå fra hus og hjem. Børnene lider under mor og fars spekulationer og frustrationer. Børn er sensitive væsner, der føler mere end, hvad sundt er og det kan ikke undgås, at de føler forældrenes frustrationer. Der er ikke længere råd til at opretholde den levestandard, man havde før corona og ingen til at hjælpe bagefter.

Man har tabt, hvad man havde opbygget og har man overlevet nedlukningen, har man med "**statsgaranti**" opbygget en stor gæld, som man måske aldrig får betalt. De selvstændige, som har forsøgt sig med at holde deres forretninger åbne, er blevet chikaneret af politiet, som også har glemt, hvem de arbejder for, hvem de er ansat til at passe på, glemt deres etik og moral samt deres personlige ansvar for ikke at byde borgerne noget, der går ud over almindelig moral og etik. Politiet møder deres borgere med en utrolig fjendtlighed uden forståelse, for de menneskelige lidelser og nød, der ligger bag deres handlinger. Så i stedet for at guide og hjælpe med at finde rundt i lovstof, har politiet delt bøder ud uden at vide efter hvilken paragraf og under hvilken lovhjemmel. Det er yderst utrygt at møde politiet i staten Danmark lige nu, for man ved ikke, hvad man bliver udsat for. Politiet virker ikke under deres politivedtægter og lov.

Kapitel 1

Politiets formål og virke

§ 1. Politiet skal **virke for tryghed, sikkerhed, fred og orden i samfundet**. Politiet skal **fremme dette formål gennem forebyggende, hjælpende og håndhævende virksomhed**.

Kapitel 2

Politiets opgaver

§ 2. Politiet har til opgave

- 1) at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden **samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed,**
- 2) **at afværge fare** for forstyrrelse af den offentlige fred og orden **samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed,**
- 3) at bringe strafbar virksomhed til ophør samt efterforske og forfølge strafbare forhold,

-
- 4) at yde borgerne bistand i andre faresituationer,
 - 5) at udføre kontrol og tilsynsopgaver efter gældende ret,
 - 6) at yde andre myndigheder bistand efter gældende ret og
 - 7) at udføre andre opgaver, der følger af gældende ret eller i øvrigt har en naturlig tilknytning til politiets virksomhed.

Der er både rettigheder og pligter, som politiet skal arbejde ud fra og beskytte befolkningen med:

Menneskerettigheder rummer både rettigheder og pligter. Stater påtager sig forpligtelser og ansvar i henhold til international lov med hensyn til at respektere, beskytte og opfylde menneskerettigheder. I praksis betyder det:

- Forpligtelsen til at respektere: **Stater skal afstå fra indblanding i eller begrænsninger i personers mulighed for at nyde godt af menneskerettighederne.**
- Forpligtelsen til at beskytte: Staterne skal beskytte individer og grupper mod krænkelse af menneskerettigheder fra andre personer eller grupper.
- Forpligtelsen til at opfylde: **At stater skal tage positive skridt til at lette realiseringen af basale menneskerettigheder. Det betyder på det individuelle plan, at samtidig med, at vi har ret til at nyde vores egne menneskerettigheder, skal vi også tilsvarende respektere andres rettigheder.**

Det er ikke længere en rettighed, vi har, eller føler at politiet efterlever og sørger for sker fyldest. I stedet for at chikanere de erhvervsdrivende, burde de have efterspurgt de specifikke paragraffer, som de fik ordrer til at udføre og ved egen vilje have sammenholdt dem med menneskerettighederne.

“Alle mennesker er født frie og lige i værdighed og rettigheder. De er udstyret med fornuft og samvittighed, og de bør handle mod hverandre i en broderskabets ånd.”

Verdenserklæringen, Art. 1

Det betvivles ret ofte, om politiet og den enkelte betjent selv er udstyret med fornuft og samvittighed og dermed evnen til at tænke selv og udføre selvstændige handlinger, hvilket der er pligt og ret til.

EPIDEMILOVENS FØLGER

Da coronavirus blev en realitet, mente regeringen, at der var behov for en ny og forbedret epidemilov. Der skulle laves nogle ændringer og tilføjelser i loven, som skulle føre til, at Danmark bedre kunne håndtere en forestående epidimi. Man lavede et udkast, som skulle i offentlig høring. Men regeringen udviste meget lidt tålmodighed og forsøgte at haste gennemføre ændringerne. Dette kom til udtryk gennem den måde, hvorpå hele håndteringen af loven foregik. Alle høringssvar, der indgik til folketinget, kom først partierne i hænde meget sent og flere partier gav udtryk for, ikke at have haft tid til at gennemlæse alle høringssvar, da mange først var landet på deres bord til midnat, inden 1. behandlingen af epidemiloven dagen efter. Der var utilfredshed med arbejdspresset og følelsen af, at det hele var forhastet. Disse høringssvar er vigtige faktorer fra offentlige virksomheder, organisationer og fagforeninger, (for at nævne blot nogle) da disse danner et indtryk af offentlighedens bekymringer og overvejelser i forbindelse med lovændringer. Sundhedsstyrelsen, havde i begyndelsen af corona udbruddet meldt ud, at corona var en kategori B-sygdom, dvs ikke farligere end en almindelig influenza. Men med behandlingen af epidemiloven, ønskede regeringen coronavirus oplystet til en kategori A-sygdom på højde med fx pest og kolera og den spanske syge. Dette gik dog ikke igennem ved behandlingerne i folketinget, men blev indført "ad bagvejen" senere, vha bekendtgørelser til loven. Bekendtgørelser, er tilføjelser til en ikrafttrådt lov og er lov gældende.

Af høringssvarene fremgår det, at der var mange bekymringer omkring den helt ekstraordinære magtbeføjelse som Sundhedsministeren ville få og dette blev

pointeret mange gange. Samtidig var der stor bekymring for, hvorledes manglende oplysninger til befolkningen kunne udspille sig og hvad det kunne føre til.

Nedenstående er uddrag fra Etisk Råds høringsvar.

“Det Etiske Råd har opfordret til, at åbenhed og viden om beslutningsgrundlag forud for indgribende foranstaltninger må være til stede, fordi Side 4 / 9 det er medvirkende til forståelse for forskellige tiltag. Forståelse understøtter tilliden, såvel mellem borgere og myndigheder, men også borgerne hinanden i mellem, som gennem de offentlige debatter og åbne processer får bedre forudsætninger for at forstå hinandens forskellige perspektiver, hvilket er en hjælp til opretholdelse af den grundlæggende tillid i samfundet. Tiden har alt andet lige vist os, at formidlingen til borgerne omkring baggrunden for de faglige og politiske beslutninger har været af stor betydning, for måden beslutningerne er blevet modtaget på i samfundet. ”

Man kan tydeligt se, hvad den manglende oplysning har gjort ved befolkningen i Danmark. Regeringen har bevidst fejlet og har ikke villet fremkomme med oplysninger, så der kunne træffes et valg om vaccination eller ej. Man har blot forsøgt at skræmme befolkningen vha propaganda og indgydt en frygt hos dem. Man har ikke fulgt anvisninger fra Europarådet om formidling af oplysninger. Man har tilbageholdt vigtige dokumenter, slettet dem, eller smidt dem væk. Hele processen har været fyldt med fejl og mangler på så bevidst et plan, at det ikke kan undgås at være gået op for hver enkelt borger, at regeringen er fyldt med løgn og bevidst forsøger at dække over sandheden nemlig, at coronavirus ikke er farlig for det raske menneske.

Vedtagelsen af epidemiloven gjorde det muligt for regeringen at opliste coronavirus til en kategori A-sygdom og epidemiloven blev nu officielt en krigslov under dække af en beredskabslov, hvor man også kan sætte ind ved biologisk

kampstof-fremstilling. Ved denne vedtagelse er magtbeføjelserne nu blevet nemmere at udøve.

Hele epidemiloven udfordrer danskernes retssikkerhed. Erstatningsansvarsloven er ikke længere gældende, for der er ingen ret til erstatning under epidemien. Forsikringsydelser dækker ikke skader ved podning eller vaccination, ej heller dødsfald og dermed udbetaling af forsikringssum til efterladte. Vaccineudviklerne har jo også frasagt sig al retsforfølgelse og det godtog den danske regering uden tøven, eller med øje for befolkningens velbefindende og retssikkerhed. Alle, der fra statens side skal udøve magt under påbud, har i høringssvarene frabedt sig at kunne blive retsforfulgt eller stillet til ansvar erstatningsmæssigt. Dvs der er intet sted at klage over skader ved magtanvendelse i form af legemsbeskadigelse, mén fra podninger eller vacciner. Ifølge epidemiloven, kan der ske rensning af person samt indbo og køretøj. Ved rensning for biologisk kampstof, eller anden smitsom sygdom, er der ingen erstatning at få, hvis personlige ejendele beskadiges, da alle har frasagt sig erstatningsansvaret. Dermed står hele danmarks befolkning uhyggelig ringere stillet. Det er som før nævnt én enkelt person (statsministeren), der er til fare for en hel befolknings almenvæl og som udøver propaganda, for at nå sine politiske mål. Sammenholder man det med, at Mette Frederiksen er velkendt for sin egenrådighed, ikke inddrager folketinget, udskammer sin befolkning for ikke at udvise (hendes syn på) samfundssind, de konstante påbud om mundbind, selvisolation, frihedsberøvelse i form af restriktioner, rejseforbud, forsamlingsforbud, de mange manipulerede smittetal, et iscenesat skræmmescenarie, sammen med de evindelige, påståede mutationer, (der aldrig viser sig at være farlige), så kan man sagtens få den opfattelse, at der er en diktator på spil, som langsomt forsøger at sætte landets demokrati over styr.

Regeringen indrømmer selv, at den arbejder ud fra et *worst case scenario*. Problemet er bare, at det worst case scenario endnu ikke har udspillet sig. Der er ikke flere døde, end der er hvert evigt eneste år i den almindelige influenzasæson.

Der er to ting tilbage, der kategoriserer Danmark, som værende et demokratisk samfund og det er ytringsfriheden og retten til at forsamle sig meningsdannende eller til demonstrationer. Men disse rettigheder forsøges også indskrænket. Man har infiltreret demonstrationerne med civile betjente, klædt i sort, for at blende ind. Disse civilbetjente smider med fyrværkeri og laver anden ballade, således de kan få en grund til at stoppe demonstrationen.

Hvad angår ytringsfriheden, så bliver folk arresteret i eget hjem, for at ytre sig på facebook. Der foregår en utrolig omfattende faktatjek på facebook og folks profiler bliver lukket ned, eller de kommer i facebookfængsel, for at have en anden mening om corona end regeringen. Straffen for en corona- relateret forbrydelse kan give dobbelt straf. Denne straffeparagraf §81d var efter flere udsagn fra politikerne, tiltænkt evt. tyveri af værnemidler, eller at nogen ville udgive sig for at være sygeplejerske, for på den måde at få mulighed for, at trænge ind i folks hjem og bestjæle dem m.m. Mange politikere har udtalt sig med undren over, at loven bliver brugt som den netop gør nu og som den slet ikke var tiltænkt. Men eksemplerne med forsøg på at straffe folk efter §81d og fængslingen af Nanna Fri, for at ytre sig til en demonstration, er eksempler på, hvor meget regeringen afprøver dens egen magt. Propagandaen er efterhånden altoverskyggende, sideløbende med den cyberkrig, som foregår på Facebook i denne tid. Agendaen for al den kontrol og tankestyring af en befolkning, kan ikke udspringe af en kamp mod en virus, der må ligge andet til grund, for denne propaganda. The Great Reset er det ultimative politiske mål.

Propaganda er et systematisk forsøg på at påvirke folk ved at kommunikere bestemte holdninger, vinkler og perspektiver. Det bruges især om politiske og religiøse idéer. Mette Frederiksens politiske holdning og idé, er klar og tydeligt, at alle skal vaccineres, om det stod til hende, så med magt.

Propaganda kan udnytte følelser som angst, had, glæde og stolthed. Joseph Goebbels spillede på det tyske folks følelser før og under den anden verdenskrig med opfordring til "den totale krig", mens Churchill i maj 1940 meget realistisk forespejlede sin befolkning "*blod, slid, tårer og sved*"

For ca. 75 år siden vidnede Hermann Göring. Ved Nuremberg-retten blev han spurgt: " Hvordan overbeviste du det tyske folk om at acceptere alt dette?" Han svarede: " Det var nemt. Det har intet med nazismen at gøre. Det hører til menneskets natur, og Du kan gøre det i et nazi, socialistisk, kommunistisk eller i et demokratisk styre. Det eneste du skal gøre er at skabe frygt, og lave et slavefolk som er bange. Hvis du kan skræmme folk nok kan du få dem til at gøre, hvad du vil."

THE GREAT RESET

Nedennævnte er en kort og forenklet forklaring på begrebet THE GREAT RESET, da det er frit tilgængeligt materiale på internettet, man nemt og hurtigt selv kan slå op og faktatjekke.

Danmarks befolkning er ført bag lyset af en højere agenda, nemlig The Great Reset. Det handler i korte træk om, at der skal ske en reducere af verdensbefolkningen og i Danmark er målet, at reducere befolkningen til 3.5 millioner indbyggere inden år 2025. Vi skal eje intet og vi har aldrig været lykkeligere. Danske politikere taler varmt for de forskellige punkter vedr. The Great Reset, som kan findes på World Economic Forums hjemmeside.

Covid-19 handler om at skabe en økonomisk krise gennem en sundhedskrise, hvor World Economic Forum er tænketank bag planen The Great Reset af det økonomiske og politiske styreform til et nyt - The Fourth Industrial Revolution. The Great Reset handler derfor om at ændre det gamle system til et nyt i et fuldendt

digitalisering overvågning og transhumanistisk ID-chipping samfund, hvor et chip-ID bliver koblet direkte til hjernen som løsningen på al vores lidelse og elendighed i et korporatisme teknokrati styreform verdenssamfund.

Danmark befinder sig i en krise, som ikke er set siden 2. verdenskrig. Regeringen og politikerne sammenligner vort lands tilstand med en krig. Der er endog bygget karantænefaciliteter, der står klar til at modtage de af befolkningen, som skal renses eller tvangsvaccineres. Militæret er klar til at tage del i bevogtningen af de indsatte i disse faciliteter. Ved en indsættelse, vil der være en egenbetaling, på ca. 150 kroner pr. døgn. Der er lavet planer for, hvor længe man må færdes udenfor i den frie luft. Dog i et indhegnet og bevogtet område og hvor meget den indsatte skal arbejde og med hvad. Kvinder, mænd og børn, vil blive opdelt og der bliver uddelt en uniform, som skal bæres under hele indlæggelsen. Læger og sygeplejersker vil blive ansat til at udøve rensning, vaccination og anden behandling af den indsatte med tvang. Poliiti og militær kan forestå behandlingen, men de udtaler sig i hørings svar, at de ønsker mere uddannelse i at kunne håndtere borgerne under tvang og med magtindgreb, da det ellers kan få fatale følger for befolkningen.

Ugeskriftet.dk:

Sundhedsministeren alene kan erklære en sygdom for samfundskritisk, Styrelsen for Patientsikkerhed kan påbyde personer at blive undersøgt af en sundhedsperson, og der kan også falde påbud om vaccination, indlæggelse og isolation.

Blandt andre Lægeforeningen har kritiseret udkastet, og fra alle sider af det politiske spektrum har der lydt en hård kritik.

»Vi taler ultimativt om magtanvendelse over for enkeltindivider. Både undersøgelse, behandling, isolation og indlæggelse«, siger Camilla Rathcke, formand for Lægeforeningen.

Det er ikke acceptabelt for læger at skulle behandle eller vaccinere vore patienter mod deres vilje eventuelt fastholdt af et antal betjente«.

Speciallæge i almen medicin Thomas Birk Kristiansen skriver i Ugeskrift for Læger, at sundhedspersoner vægrer sig ved udsigten til at deltage i tvang.

»Begge dele er skadeligt for pandemihåndteringen. Desuden kan man stå i den situation, at politiet skal udkommanderes for at udøve magt over for borgere, som modsætter sig. Det er absurd og ikke et demokrati værdigt.»

Fra Dansk Militærmedicinsk høringssvar: „..De tre kategorier er heller ikke gensidigt eksklusive (samfundskritiske sygdomme er en undergruppe af alment farlige sygdomme). Dette er stærkt uhensigtsmæssigt, da kategorierne kan anvendes til at berøve borgerne deres frihedsrettigheder.

Det betyder, at **regeringen** med en definition kan iværksætte en lang **række foranstaltninger, der berøver borgerne deres frihedsrettigheder og sætter anden lovgivning ud af kraft**. Det forekommer besynderligt og unødvendigt at indføre begrebet "samfundskritisk sygdom", som sundhedsministeren definerer - mens de øvrige kategorier (også med mulighed for samfundsmæssig påvirkning) er lagt op til sundhedsfagligheden at definere, da det i praksis **bevirker at regeringen alene kan indføre undtagelsestilstand. Ikke engang ved indsættelse af danske tropper i væbnet konflikt træffes beslutningen af regeringen alene.**”

Fra EHS foreningens høringssvar: Hvad angår lovudkastets overordnede betydning, herunder for **retssikkerheden**, og ikke kun for vores medlemmer, men for den brede

befolkning tilslutter vi os vurdering og kritik fra **jurist Mikkel Kaastrup** som gengivet i det følgende. Lovforslaget lægger op til at give især Styrelsen for Patientsikkerhed, Sundhedsministeren, politiet og relevante private virksomheder, vidtgående beføjelser til blandt andet tvangsmedicinering, tvangsvaccinering, tvangsindlæggelse og afspærringer af større eller mindre områder, hvilket er fuldstændig uhørt i sit indhold og omfang. Forslaget til den nye permanente epidemilovgivning **giver alt for vidtgående beføjelser til Sundhedsministeren**, Styrelsen for Patientsikkerhed og Sundhedsstyrelsen..... Sundhedsministeren afgør alene om og hvornår en sygdom er "samfundskritisk" hvilket er et alt for spinkelt grundlag at vurdere et så alvorligt samfundsanliggende på.

Lovforslaget overtræder eller er meget tæt på at overskride Nürnberg Koden(1947), Europakonventionens bekendtgørelse af 4. april, 1997 om menneskerettigheder og biomedicin, FN's Menneskerettighedserklæring (1948), Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og den danske Grundlov(1849). Lovforslaget er både udemokratisk og udansk. Den form for magtcentrering og tvangsbeføjelser, som lovforslaget skaber eller giver mulighed for, **reducerer folkestyre og retssikkerheden i Danmark ned til under et acceptabelt minimumsniveau. Borgerrettighederne og menneskerettighederne forringes så meget, at Danmark efter vedtagelsen ikke længere kan omtales som et demokrati.** Vælger en regering at tvangsvaccinere mennesker med vacciner, som kan være usikre, vil det være en overtrædelse af Nürnberg-koden, som forbyder medicinske eksperimenter på mennesker, som ikke frivilligt har givet samtykke hertil. Samtidig er det almen praksis, at grundforskning, præ-klinisk udvikling og klinisk udvikling af en vaccine tager mellem 5 og 15 år. Det er bekymrende at give læger og andet sundhedspersonale ansvar for, eller pligt til at skulle behandle danske borgere gennem brug af tvang. **Hvis vaccinen samtidig udgør en sundhedsrisiko, er det i strid med lægeløftet.**

Fra Justitias høringsvar: Anbefalinger til **genopretning af den demokratiske magtbalance:** Det fremgår af udkastet til lovforslaget, at loven omfatter smitsomme sygdomme, alment farlige sygdomme og en ny kategori kaldet samfundskritiske

sygdomme. Ved samfundskritisk sygdom forstås en alment farlig sygdom, hvis **udbredelse medfører eller risikerer at medføre alvorlige forstyrrelser af vigtige samfundsfunktioner.** Mens Sundhedsstyrelsen ifølge udkastet fastsætter nærmere regler om, hvilke sygdomme der anses for smitsomme og alment farlige, fastsætter sundheds- og ældreministeren regler om, hvilke sygdomme der anses for samfundskritiske. Allerede når en sygdom af **Sundhedsstyrelsen kategoriseres som "alment farlig" udløses en række beføjelser til regeringen og myndighederne,** hvilket behandles nærmere nedenfor. **Når sundheds- og ældreministeren beslutter, at en sygdom skal kategoriseres som samfundskritisk, udløses en række yderligere beføjelser** såsom adgang til at fastsætte forsamlings- og opholdsforbud samt til at fastsætte regler for hele eller dele af landet om f.eks. restriktioner for eller forbud mod besøg på offentlige og private plejehjem, botilbud m.v. og indendørs eller udendørs offentlige institutioner og faciliteter. **Det må anses for et stort demokratisk problem, at det er op til regeringen selv at vurdere, hvorvidt og hvornår der er behov for at udløse så vidtgående beføjelser.** Beføjelserne er i vidt omfang de samme, som Folketinget ved hasteændringerne af epidemiloven i marts 2020 overlod til regeringen under forudsætning af indførelse af en solnedgangsklausul, der betød, at de udløber den 1. marts 2021. **Vedtages lovforslaget i sin nuværende form, vil Folketinget i vidt omfang gøre regeringens nuværende beføjelser permanente og dermed opretholde det betydelige skred i magtfordelingen mellem Folketinget og regeringen,** der eksisterer på området i dag. Det er derfor Justitias klare anbefaling, at en beslutning om at en sygdom skal kategoriseres som samfundskritisk træffes på parlamentarisk vis – enten af et flertal i Folketinget eller af det Covid-19 udvalg, som Justitia i rapporten "Retsstaten og Covid-19" har foreslået nedsat.³ Når opdelingen som anført i bemærkningerne skyldes, at det er et politisk og ikke et sundhedsfagligt spørgsmål, hvorvidt en sygdom er samfundskritisk, bør spørgsmålet naturligvis også afgøres af det politisk valgte folketing og ikke den til enhver tid siddende sundhedsminister alene.....Det anbefales, at bestemmelsen i epidemilovens § 6, stk. 1 gradbøjes, så der alene kan **fastsættes forbud mod forsamlinger på under 10**

personer, når dette er strengt nødvendigt for at forebygge eller inddæmme alvorlig smittespredning ved en risiko, der kan sidestilles med en trussel mod den offentlige fred. **Et så vidtgående indgreb i forsamlingsfriheden bør have sundhedsfaglig forankring og derfor også alene kunne ske på anbefaling og ikke rådgivning fra sundhedsmyndighederne....** Der blev med første ændring af epidemiloven som noget nyt indført hjemmel til, at sundheds- og ældreministeren til brug for gennemførelse af lovens foranstaltninger **kan iværksætte ekspropriation af privat ejendom.** Det anbefales af retssikkerhedsmæssige grunde, at der indføres en pligt for sundheds- og ældreministeren til at indbringe spørgsmål om **ekspropriationens lovlighed eller erstatningens størrelse for domstolene på begæring af den, indgrebet er foretaget overfor.** Erstatning Der foreligger kun begrænsede oplysninger om, hvilken betydning afskaffelsen af adgangen til erstatning har haft. **Justitia anbefaler, at det nøje overvejes at genindsætte en ret til erstatning navnlig i tilfælde, hvor der er truffet beslutninger rettet mod enkeltpersoner med økonomiske konsekvenser for de enkelte til følge.**

Fra LAPs høringssvar: Det ser som sådan ud til at være fornuftige regler for en akut epidemikatastrofesituation. Dog vil LAP påpege, at det er meget modstridende med tvangsforanstaltninger i helbredsmæssige henseende hos enkeltpersoner, hvis man ikke tager højde for den **enkelte borgers menneskerettigheder og rettigheder i den almene lovgivning** i Sundhedsloven. Denne lovgivning, som til hver en tid kræver at den enkeltes alment praktiserende læge som den ansvarlige for personens helbred, skal indbefattes før anvendelse og udførelse af denne slags indgreb i borgerens personlige frihedsrettigheder. - I den nuværende formulering er der for meget plads til tolkning. Dette kan åbne for, at andre myndigheder uden sundhedsfaglig viden og uddannelse samt ansvar, kan beslutte hen over borgerens hoved uden at tage i betragtning, at borgeren muligvis nægter at lade sig vaccinere på grund af allergi eller religiøs overbevisning. - Hvis dette er tilfældet bør der i lovgivningen indskrives et alternativ, der for eksempel kan være en tidsbegrænset tvungen karantæne, hvilket allerede er en af

mulighederne i dette udkast som en tvangsforanstaltning. Derfor mener LAP, at den enkelte borgers alment praktiserende læge må og til enhver tid skal indbefattes inden disse tvangstiltag iværksættes. Dette bør indskrives tydeligt i formuleringen ! -

Menneskerettigheder og retssikkerheden bør tages med i betragtning i en hvilken som helst lovgivning, når denne forfattes uden hensyn til hvilken krise landet befinder sig i. Ellers vil vi miste det vi definerer os selv som at være, nemlig et folkestyre og et frit samfund med menneskerettigheder som livsgrundlag.

Fra MayDays høringsvar: May Day har i mere end 25 år været en dansk borgerrettighedsorganisation på sundhedsområdet. Det er derfor med stor interesse, vi læser udkastet til ny epidemilov, fordi en sådan lov naturligvis må indeholde visse muligheder for at indskrænke den personlige frihed, når samfundet trues på livet af en smitsom sygdom. I en situation som den nuværende Covid-19-krise har vi imidlertid set en uforholdsmæssig brug af **magt og indskrænkning af frihedsrettigheder, som overhovedet ikke står i forhold til sygdomsbelastningen. Den aktuelle pandemi har ikke kunnet måles i dødeligheden over det sidste halve år. Ifølge Danmarks Statistik har totaldødeligheden tværtimod været lavere, end gennemsnittet for de sidste 19 år, og den absolut laveste siden 2015.** I lyset af den uforholdsmæssige magtanvendelse taget i brug ved den nuværende pandemi, frygter vi, at denne epidemilov vil kunne bringes i anvendelse ved enhver influenzaepidemi (der som oftest har større dødelighed), så den i realiteten er gældende hvert år fra oktober til marts. Da lovforslaget ingenlunde er forbeholdt livstruende epidemier, men tværtimod kan bringes i anvendelse, blot "vigtige samfundsfunktioner" er truede, finder vi de påtænkte muligheder for **tvang helt uacceptable i en retsstat.** Flere steder bruges udtrykket "alment farlig eller samfundskritisk sygdom". 2 Dette "eller" er overflødigt, da "Samfundskritisk sygdom" i §2, stk.4 defineres som alment farlig. Et "eller" her vil kunne medføre betydeligt misbrug ved ufarlige, men smitsomme sygdomme som for eksempel den årlige influenzaepidemi. Desuden ser vi med stor bekymring på, at indgreb i

frihedsrettighederne kan gennemføres uden om Folketingets demokratiske kontrol. Ministeren og diverse styrelser får med dette lovforslag uhørt store beføjelser til administrativt at udmønte lovens tvangsbestemmelser. **Sådanne tiltag bør under ingen omstændigheder overlades til en minister, som for det første ikke har faglig indsigt eller forståelse for de rette proportioner ved farlig sygdom og for det andet kan blive vildledt mere end vejledt, uden at Folketinget eller offentligheden kan kontrollere kilderne og den bagvedliggende evidens for sygdommens farlighed.** Specielt må vi anholde følgende formuleringer: §2 stk. 4 "Ved en samfundskritisk sygdom forstås en alment farlig sygdom, hvis udbredelse medfører eller risikerer at medføre alvorlige forstyrrelser af vigtige samfundsfunktioner." Det foruroligende i ovenstående er, at definitionen i alt for høj grad er overladt til fortolkning. Set i lyset af myndighedernes nuværende vurdering af COVID-19's farlighed har vi ikke tillid til, at ministeren eller en styrelse vil være i stand til at foretage de rette vurderinger. Definitionen må ændres, så den mere præcist udtrykker, at **det skal dreje sig om en særdeles alvorlig trussel om total udradering af større dele af samfundet som fx under et krigslignende angreb med biologiske våben e.l.** Og beslutningen skal ikke ligge under ministeren alene, men skal være underlagt parlamentarisk kontrol. Formuleringen "risikerer at medføre" kan vi ikke acceptere, da den også i for høj grad er overladt til fortolkning. Kapitel 2, § 4, stk. 2. Sidste linje: Her bør tilføjes en dommer som ledende medlem af den påtænkte epidemikommission. Desuden bør rådet bestå af flere læger og specialister samt et medlem fra Etisk Råd. Kapitel 3, § 10: Det bør specificeres, om tvangsindlæggelsen kræver lægelig medvirken, og om den er på gule eller røde papirer, eller om der skal tilføjes en 3. farve. Desuden bør sætningen "eller som formodes" fjernes. Det er uhørt, at man ønsker beføjelse til at tvangsindlægge og tvangsbehandle en patient med en "formodet" sygdom. Hvordan tages der vare på patientens rettigheder i det tilfælde? Man risikerer, at behandling, der er utestet eller undertestet, skader mere end ingen behandling. Desuden må patienten have klageadgang, hvilket loven skal beskrive. Stk. 2 med fortsat forlængelse på 4 uger ad gangen giver mulighed for uendelig forlængelse (frihedsberøvelse), hvilket er helt uacceptabelt. Kapitel 3, § 14. Tvangsbehandling bør

aldrig kunne finde sted i et retssamfund. Hvis en patient modsætter sig behandling, må eneste lovlige tvangstiltag være isolation. 3 Kapitel 3, § 15. med bemærkning 2.3.7.1.: Tvangsvaccination bør aldrig kunne finde sted i et retssamfund. Magtanvendelse som fastholdelse under tvangsvaccination bør aldrig kunne finde sted i et retssamfund. Kapitel 3, §§ 14, 15, 16, 17 og 18 samt bemærkning 2.3.7.1.: Sundheds- og ældreministeren samt Styrelsen for patientsikkerhed tillægges her autonome magtbeføjelser, uden domstolsprøvelse, om tvangsbehandling og tvangsvaccination evt. gennemtvunget ved Politiets hjælp. Dette er uhørt i et retssamfund. Kapitel 6 § 42 Stk. 2. Så alvorlige tiltag som at lukke hele virksomheder bør ikke ske kun på grund af en "smitsom sygdom" og bør ikke kunne besluttes af en Styrelse. Det vil give Styrelsen magt til at udradere et helt eller evt. flere erhverv uden nogen form for demokratisk kontrol. Den slags foranstaltninger skal gennem Folketinget til almindelig behandling. Kap. 7 § 43 st. 2 om videregivelse af oplysninger fra patientjournaler. Vi må kræve, at patienten bliver informeret og giver samtykke til evt. deling af patientdata. **Belært af erfaringen fra den nuværende pandemihåndtering må vi opfordre til, at mange flere beføjelser overføres til demokratisk gennemskuelse og kontrol, at Folketinget i meget større omfang inddrages, samt at mulighed for aktindsigt i forbindelse med en (påstået) pandemi eller såkaldt samfundskritisk sygdom udvides og gøres let tilgængelig.**

Man kan spørge sig selv: Hvorfor denne magtbeføjelse? Er demokratiet belejret af en fjende og på vej til udslettelse? Kan vi på nogen måde sidestille det befolkningen undergår, med 2. verdenskrig? Hvad skal så ekstreme metoder som karantæne-faciliteter egentlig bruges til og er det nødvendigt at blive ved med at bekoste disse tiltag? Hvorfor har regeringen ikke lyttet til eksperternes advarsler om udsletning af demokratiet og skævheder i magt- balancen? Hvorfor skal én mand opnå at være det mest magtfulde menneske i Danmark? Foregår der virkelig 5.kolonne virksomhed og er staten ved at blive kuppet indefra af regeringsmagten? Er Danmark stille blevet besat? **Er Danmark i krig?**

HVAD ER EN KRIG

Det er altid godt at have styr på termerne, for en krig er ikke altid en krig mod en synlig fjende og der behøver ikke at være våben indblandet, for at en krig kan defineres som en krig.

En krig er en konflikt mellem to parter, f.eks. lande eller oprørsgrupper. Overordnet skelnes der i Genève-konventionerne mellem internationale og ikke-internationale krige eller konflikter:

Internationale væbnede konflikter: når et eller flere lande anvender væbnet magt mod et andet land, eller hvis et land besætter et andet land.

Ikke-internationale væbnede konflikter: en væbnet konflikt – eller borgerkrig – der enten foregår mellem en stat og en oprørsstyrke eller mellem flere oprørsstyrker.

Den kongelige forholdsordre (Officiel betegnelse: *Anordning om forholdsordre for det militære forsvar ved angreb på landet og under krig*), er en kongelig anordning udstedt 6. marts 1952 af kong Frederik 9. der beskriver hvordan danske militære styrker skal forholde sig hvis de bliver angrebet af en fjende uden forudgående krigserklæring.

Anordningen tilskriver at et eventuelt angreb på dansk territorium eller en dansk militær enhed udenfor dansk territorium straks skal besvares uden at afvente nærmere ordrer via kommandovejen. Et angreb er desuden at betragte som en fuld mobilisering af Forsvaret, Hjemmeværnet og reserven. Personellet skal hurtigst muligt møde på deres designerede mødepladser - eller nærmeste danske/allierede enhed hvis det ikke er muligt at møde ved egen enhed.

Forholdsordren er et udspring af devisen "*Aldrig mere en 9. april*" efter 2. verdenskrig. Danmark blev den 9. april 1940 invaderet og efterfølgende besat, Forsvaret ydede kun let modstand af forskellige årsager. Man ønskede efterfølgende at have en stående ordre til de militære styrker så disse ikke behøver at vente på at beslutningstagernes ordrer kom frem, men kunne reagere prompte på et eventuelt nyt angreb.

Fra Retsinformation:

Anordning om forholdsordre for det militære forsvar ved angreb på landet og under krig

(Forholdsordren)

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken; Lauenborg og Oldenburg, Gør vitterligt.

I tilfælde af angreb på dansk territorium eller på dansk militær enhed uden for dansk territorium skal de angrebne styrker **uførtøvet optage kampen uden at ordre afventes**

eller søges indhentet, selv om krigserklæring eller krigstilstand ikke er de pågældende chefer bekendt.

Dersom forsvarets styrker ikke inden angrebet er bragt op på fuld krigsstyrke, **er ethvert angreb på Danmark ude fra eller på dets forfatningsmæssige myndigheder at betragte som ordre til mobilisering.**

Hjemmeværnet møder uopholdeligt som bestemt ved »Hjemmeværnet på plads.«

Der må forventes ved krigsudbrud og under krigstilstand **at ville fremkomme falske ordrer og meddelelser til befolkningen og til mobiliserende eller kæmpende styrker.**

Ordrer om ikke at mobilisere eller ikke at gøre modstand eller afbryde påbegyndt mobilisering eller kamp må derfor ikke adlydes, før der foreligger fornøden vished for, at ordren er udstedt af dertil kompetent myndighed.

Ordrer fra forfatningsmæssige myndigheder, der er taget til fange, eller som af fjenden er sat ud af funktion på anden måde, skal ikke adlydes.

Angrebne enheder eller enheder i nærheden af angrebne enheder **sætter uden at afvente ordre omgående alle til rådighed stående midler ind i kampen.** Isolerede styrker skal, under energiske forsøg på at **sinke fjendens fremrykning mest muligt og tilføje ham størst mulige tab,** søge forbindelse med andre kæmpende danske eller allierede enheder.

Kampen skal, selv om styrkerne kæmper isoleret, føres med største energi for herved at skaffe tid til at organisere styrker i eller uden for området.

Kampen skal fortsættes, selv om fjenden truer med repressalier for at bevæge vore styrker til overgivelse. Bliver det uomgængelig nødvendigt at opgive et landområde til fjenden, skal styrkerne gøre, hvad der er muligt for at nå frem til forsvarskampen på andre frontafsnit.

Chefer for landsdelskommandoer, regioner, regimenter, selvstændige afdelinger, marinekommandoer, -distrikter, basiskommandoer m.fl. træffer, når angreb er erkendt, alle foranstaltninger til at forøge deres enheders fredsstyrke i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, og søger snarest kampen vendt fra forsvar til angreb.

5. kolonnevirksomhed skal bekæmpes. Politiet vil på dette område bistå de militære myndigheder.

Våben og andet krigsmateriel må aldrig falde i fjendens hånd i brugbar stand.

Befalingsmænd, mather og værnepligtige af hær, søværn, flyvevåben, korps m.fl., - hvadenten de er tjenstgørende, afskedigede (endnu mødepligtige ved mobilisering), hjem kommanderede eller hjemsendte - skal, når angreb på Danmark erfares, ufortøvet og uden at afvente ordre om mobilisering give møde som befalet ved designeringsskrivelse eller på den i soldaterbogen (**orlogsbogen**) **indklæbende røde mødebefaling**.

Såfremt landet bliver delvis besat af angriberen, skal alle, der ikke kan nå frem til deres egen afdeling, tilslutte sig andre kæmpende danske eller allierede enheder.

Af det personel af værnene, der er overført til hjemmeværnet, skal de, der i fredstid er iklædt og udrustet, møde som bestemt ved »Hjemmeværnet på plads«. Det øvrige personel af værnene, der er overført til hjemmeværnet, skal derimod afvente nærmere ordre.

Anordning nr. 405 af 27. september 1951 sættes herved ud af kraft.

Hvorefter alle vedkommende sig har at rette.

Givet på Amalienborg, den 6. marts 1952.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

Frederik R.

(L.S.)

Harald Petersen

At lade være med at erklære krig er også en måde at omgå grundlovmæssige sikkerhedsforanstaltninger mod den krigserklærende part og også i nogle tilfælde, for at undgå at være bundet af international krigsret. Den anses også for mere PR-venligt ikke at bruge ordet "krig"

Et eksempel på en krigserklæring:

The United States of America, Costa Rica, Cuba, The Dominican Republic, Guatemala and Nicaragua declare war on Germany and Italy.

"On the morning of December 11 the Government of Germany, pursuing the course of world conquest, declared war on the United States. The long-known and the long-expected has thus taken place. The forces endeavoring to enslave the entire world now are moving toward this hemisphere. Never before has there been a greater challenge to life, liberty and civilization. Delay invites great danger. Rapid and united effort by all of the peoples of the world who are determined to remain free will insure a world victory of the forces of justice and righteousness over the forces of savagery and of barbarism. Italy also has declared war against the United States.

I therefore request the Congress to recognize a state of war between the United States and Germany, and between the United States and Italy."

Franklin Delano Roosevelt

Message to the Congress

December 11, 1941

Ordlyden oversat til dansk: *Om morgenen den 11. december erklærede Tysklands regering, som fulgte verdens erobring, USA krig. Det længe kendte og det længe forventede har således*

fundet sted. De kræfter, der bestræber sig på at trælise (slaveri) hele verden, bevæger sig nu mod denne halvkugle. Aldrig før har der været en større udfordring for liv, frihed og civilisation. Forsinkelse indebærer stor fare. Hurtig og samlet indsats fra alle verdens folk, der er fast besluttet på at forblive fri, vil sikre en verdenssejr for retfærdighedens og retfærdighedens kræfter over vildskabets og barbariets kræfter. Italien har også erklæret krig mod USA.

Jeg anmoder derfor Kongressen om at anerkende en krigstilstand mellem USA og Tyskland og mellem USA og Italien. "

Efter 2. Verdenskrig oprettedes FN og organisationen var dannet

VI, FOLKENE I DE FORENEDE NATIONER, HAR BESLUTTET

at redde efterfølgende generationer fra krigens svøbe, som to gange i vores levetid har bragt menneskeheden utallige sorger og at bekræfte troen på grundlæggende menneskerettigheder, i menneskehedens værdighed og værdi, på lige rettigheder for mænd og kvinder og af store og små nationer og at skabe betingelser, hvorunder retfærdighed og respekt for forpligtelserne i henhold til traktater og andre kilder til folkeret kan opretholdes, og at fremme sociale fremskridt og bedre livsstandarder i større frihed udøve tolerance og leve sammen i fred med hinanden som gode naboer og forene vores styrke til at opretholde international fred og sikkerhed og ved at acceptere principper og metoder til at sikre, at væbnet magt ikke skal bruges, undtagen i den fælles interesse og at anvende internationale maskiner til at fremme alle folks økonomiske og sociale fremskridt. Har besluttet at kombinere vores bestræbelser på at nå disse mål. Derfor har vores respektive regeringer gennem repræsentanter samlet i

byen San Francisco, som har udvist deres fulde beføjelser fundet i god og behørig form, accepteret det nuværende charter for De Forenede Nationer og opretter hermed en international organisation, der skal kendes som De Forenede Nationer.

“ Vi, de Forenede Nationers folk, ønsker

- at frelse kommende generationer fra krigens svøbe, som to gange i vor levetid har bragt usigelige lidelser over menneskeheden,
- paany at bekræfte troen paa fundamentale menneskerettigheder, paa menneskets personlige værdighed og værd, paa mænds og kvinders saavel som store og smaa nationers lige rettigheder,
- at skabe vilkaar, hvorunder retfærdighed og respekt for de forpligtelser, der opstaar ved traktater og andre kilder til mellemfolkelig ret, kan opretholdes, og
- at fremme sociale fremskridt og højne levevilkårene under større frihed,
- at udvise fordragelighed og leve sammen i fred med hverandre som gode naboer,
- at forene vore kræfter til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed,
- at sikre, ved anerkendelse af grundsætninger og fastlæggelse af fremgangsmaader,
- at væbnet magt ikke vil blive anvendt undtagen i fælles interesse,og
- at anvende mellemfolkelig organisation til befordring af økonomiske og sociale fremskridt for alle folkeslag,

”

– uddrag af FN-pagten ^[46]

Krigsføringens grundprincipper betegner et sæt af grundlæggende regler, som skal overvejes i forbindelse med planlægningen af et slag, en kampagne eller en operation. Reglerne er universelle, og uanset navnet kan de ikke kun anvendes i forbindelse med krig. F.eks. kan en salgs- eller reklamekampagne udmærket baseres på disse principper.

- Målet
- Offensiven
- Tyngden
- Økonomi med kræfterne
- Kræfternes samspil

-
- Bevægelse
 - Overraskelse
 - Sikring
 - Flexibilitet
 - Etik og Moral
 - Enhed af kommandoen
 - Enkelhed
 - Opretholdelse af moralen
 - Administration

Princippet om målet er et af krigsføringens grundprincipper. Disse grundprincipper er pr. definition ligeværdige; men princippet om målet anses alligevel ofte for at være en slags primus inter paris. Princippet om målet tilsiger, at målet for enhver (militær) operation skal være *klart defineret, opnåeligt og afgørende*.

I udtrykket *klart defineret* ligger, at målet skal være tydeligt formuleret med enkle ord; men der ligger også, at det skal være kendt af alle deltagere og at der skal herske enighed om det og forståelse for det. At målet skal være *opnåeligt* betyder, at der skal være en rimelig sandsynlighed for, at målet kan opnås med de tilgængelige kræfter. At målet er *afgørende* betyder endelig, at opnåelsen af målet skal skabe et klart bedre udgangspunkt for det videre forløb.

En **borgerkrig** er en krig mellem organiserede grupper indenfor et enkelt samfund, normalt en stat.

De fleste borgerkrige er blevet udkæmpet på basis af politiske uenigheder, og udkæmpes som regel for at ændre landets politik.

Det er vigtigt, om en væbnet konflikt er international eller ikke-international, fordi der er stor forskel på, hvordan og hvor intensivt de to typer af væbnet konflikt er reguleret i Genève- og Haager-konventionerne.

Internationale væbnede konflikter er meget udførligt og detaljeret reguleret i Genèvekonventionerne, og **ikke-internationale væbnede konflikter – som er langt de mest udbredte – derimod meget sparsomt reguleret i Genève-konventionerne.**

Det antages imidlertid, at en række af de regler, der gælder under internationale

væbnede konflikter, også finder anvendelse under ikke-internationale væbnede konflikter som udtryk for folkeretlig **sædvaneret, (hvilket betyder hvad man gør i praksis).**

Ud over disse regelsæt så anvendes menneskerettighederne også under væbnet konflikt. Det er blevet fastslået af en række internationale domstole og komiteer og anerkendt af stater. Menneskerettigheder giver ofte en bedre beskyttelse af individet end reglerne i den humanitære folkeret, for eksempel i forhold til retten til liv og retten til frihed. Det har derfor været meget debatteret i de senere år, hvordan regler i den humanitære folkeret skal spille sammen med menneskeretlige regler.

I forhold til den humanitære folkeret, så finder statens forpligtelse til at overholde menneskerettighederne sted i alle konflikter.

HVILKET RETLIGT GRUNDLAG OPERERER DANSKE STYRKER UNDER?

Når danske styrker under internationale militære operationer bliver involveret i en international eller ikke-international væbnet konflikt, skal de overholde reglerne i den humanitære folkeret. Derudover finder menneskerettighederne – blandt andet Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) – også anvendelse under væbnet konflikt, og de vil på en række områder kunne influere og påvirke danske styrkers handlinger under væbnet konflikt. Dertil kommer, at menneskerettighederne også regulerer danske styrkers ageren under internationale militære operationer, hvor der ikke foreligger en væbnet konflikt, og hvor den humanitære folkeret derfor ikke finder anvendelse. En række bestemmelser i EMRK kan således være af betydning for danske styrkers virke. Det drejer sig navnlig om følgende: om retten til liv kan regulere, hvornår danske styrker kan anvende dødelig væbnet magt mod individer under væbnet konflikt, og om forbuddet mod tortur med videre. Retten til privatliv kan regulere, hvornår danske styrker kan optage fingeraftryk og dna-materiale, lave husundersøgelser, indgrib i meddelelshemmeligheden med videre.

Det klare udgangspunkt er fortsat, at den Europæiske

Menneskerettighedskonvention alene gælder på staternes eget territorium.

Menneskerettighederne yder på de fleste områder både materielt og processuelt en mere vidtgående og omfattende beskyttelse af individet end den humanitære folkeret, der særligt er udarbejdet til situationer med væbnet konflikt. Der kan således være situationer, hvor det kan være lovligt at skyde og dræbe en fjendtlig soldat efter den humanitære folkeret, mens det ikke er tilfældet efter menneskerettighederne. Det kan for eksempel også være lovligt at frihedsberøve en soldat eller civil efter den humanitære folkeret, men ikke efter menneskerettighederne.

Derudover er danske styrker bundet af dansk erstatningsrets almindelige regler om myndighedsansvar. Det fastslog Højesteret i en dom af 27. juni 2013 i den såkaldte Tarin-sag. Højesteret fandt dog ikke, at Danmark konkret var erstatningsansvarlig for danske soldaters overdragelse af fanger til amerikanske styrker i Afghanistan i marts 2002. Højesteret tog ikke direkte stilling til folkeretlige standarder, herunder om Danmark i den pågældende situation var forpligtet af EMRK. Men Højesteret fastslog, at det er en "grundregel" i dansk ret, at personer, som er i myndighedernes varetægt, skal behandles humant og ikke må udsættes for tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling.

Grundloven og de heri indeholdte rettigheder finder anvendelse for "alle dele af Danmarks rige", og det er dermed tvivlsomt, om de nævnte rettigheder også forpligter Danmark under internationale militære operationer i et andet land.

Frihedsberøvelse af personer er ikke reguleret under ikke-internationale væbnede konflikter – for eksempel borgerkrige. Menneskerettighederne beskytter individer mod vilkårlig frihedsberøvelse. Efter artikel 5 i EMRK er det ikke muligt at frihedsberøve personer, blot fordi de udgør en fremtidig sikkerhedsrisiko. Der kan ske frihedsberøvelse, når personer er under mistanke for at have begået en strafferetlig forbrydelse. Frihedsberøvelse må afsondres over for indgreb i bevægelsesfriheden efter

artikel 2 i Tillægsprotokol 4 til EMRK. I vurderingen af, om der er tale om en frihedsberøvelse omfattet af EMRK artikel 5, lægger Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) vægt på indgrebets karakter, varighed, virkninger og udførelsesmåde. Varigheden af indgrebet er en væsentlig, men ikke altafgørende faktor. EMRK artikel 5 indeholder endvidere en række processuelle garantier, der skal iagttages, når individer frihedsberøves. Frihedsberøvelse kan kun ske i overensstemmelse med en ved "lov foreskreven fremgangsmåde". Den frihedsberøvede skal endvidere underrettes om grundene til anholdelsen og skal ufortøvet stilles for en dommer. Efter praksis fra EMD vedrørende artikel 5 stilles der endvidere krav om, at der sker registrering af frihedsberøvede – for eksempel i en anholdelsesrapport. En undladelse af at registrere nødvendige og relevante oplysninger om en frihedsberøvelse vil i sig selv udgøre en krænkelse af artikel 5.21 Et tilsvarende registreringskrav følger af FN's konvention om tvungne forsvindinger, som endnu ikke er ratificeret af Danmark. Det fremgår af konventionen, under hvilke vilkår en person kan frihedsberøves, ligesom der i artikel 18 opstilles en række detaljerede krav til registrering af frihedsberøvede, herunder tid, dato og sted for frihedsberøvelsen, den frihedsberøvedes identitet, grundene til frihedsberøvelsen, identitet af den person, der foretager frihedsberøvelse med videre. Der er, som det fremgår, væsentlig forskel på reguleringen af frihedsberøvelse i den humanitære folkeret og i menneskeretten. Under internationale militære operationer er der tvivl om, hvorvidt en frihedsberøvelse skal ske efter standarder i den humanitære folkeret eller i menneskerettighederne. **Ligesom der endvidere er tvivl om, hvordan frihedsberøvelse reguleres i den humanitære folkeret under ikke-internationale væbnede konflikter.**

EMD tog i 2014 i en storkammerafgørelse i "Hassan mod Storbritannien" stilling til samspillet mellem frihedsberøvelsesstandarder i den humanitære folkeret og artikel 5 i EMRK under "international væbnet konflikt". Domstolen fastslog, at det under international væbnet konflikt er muligt at foretage forebyggende frihedsberøvelse af personer, selv om det ikke er muligt efter ordlyden af artikel 5 i EMRK. Det skal dog ske under iagttagelse af de processuelle beskyttelsesgarantier i bestemmelsen. **Modsat har**

EMD i en række sager vedrørende forebyggende frihedsberøvelse under "ikke-international væbnet konflikt" fastslået, at forebyggende frihedsberøvelse er i strid med EMRK artikel 5.

DEN Menneskeretlige beskyttelse:

Den humanitære folkeret indeholder særlige regler om beskyttelse af børn i både internationale og **ikke-internationale væbnede konflikter**. Reglerne bygger på et princip om særlig respekt for og beskyttelse af børn på grund af deres specielle status i forhold til den øvrige civile befolkning. For eksempel er børn særligt beskyttet, når det gælder rekruttering til væbnede styrker og grupper, (direkte) deltagelse i væbnet konflikt, tvangsarbejde under besættelse, sigtelse for lovovertrædelser, dødsstraf, retten til familieliv, religion og uddannelse samt adgang til mad og sundhedspleje.

Den særlige beskyttelse af børn er, mere udførligt og detaljeret reguleret i reglerne for international væbnet konflikt end i reglerne **for ikke-international væbnet konflikt**.

Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) henviser imidlertid i sit studie af sædvaneret (hvad man gør i praksis) på den humanitære folkerets område til, at børns krav på særlig respekt og beskyttelse er udtryk for folkeretlig sædvaneret, som gælder både i internationale og **ikke internationale væbnede konflikter**. Ifølge ICRC indikerer praksis, at princippet om særlig respekt for og beskyttelse af børn især omfatter beskyttelse mod alle former for seksuelle overgreb, ret til adskillelse fra voksne under frihedsberøvelse, medmindre det er fra voksne familiemedlemmer, ret til uddannelse, mad og sundhedspleje, ret til evakuering fra kampzoner af hensyn til børnenes sikkerhed og uledsagede børns ret til genforening med deres familie.

Parallelt med de forpligtelser, som fremgår af den humanitære folkeret, tildeler menneskerettighederne børn en særlig og ganske bredspektret beskyttelse i FN's Børnekonvention, idet enhver person under 18 år anses som et barn, medmindre barnet bliver myndigt tidligere efter den lov, der gælder for barnet. Konventionen påbyder, at

deltagerstaterne ”skal respektere og sikre de rettigheder, der er fastsat i denne konvention, for ethvert barn inden for deres jurisdiktion (på deres område), uden forskelsbehandling af nogen art”.

Børnekonventionen indeholder fire grundlæggende principper: forbuddet mod diskrimination; hensynet til barnets tarv; barnets ret til liv, overlevelse og udvikling; og barnets ret til at blive hørt i alle forhold, der vedrører barnet.

Konventionen omfatter en meget lang række civile og politiske rettigheder samt økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og beskytter blandt andet barnets ret til **familieliv**, beskyttelse mod **alle former for fysisk eller psykisk vold; beskyttelse mod tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling** samt **ret til fysisk og psykisk helbredelse og resocialisering, når barnet har været udsat for blandt andet væbnet konflikt**. . Afhængigt af omstændighederne vil danske styrker dermed være forpligtet til at beskytte børn i sådanne operationer både i henhold til Børnekonventionen og til den valgfri protokol vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter. For at danske styrker kan efterleve og respektere menneskerettighedernes regler om **særlig beskyttelse af børn**.

OPSUMMERING AF OVENSTÅENDE KONVENTIONER OG LOVSTOF

Når en krig skal defineres bruger man, som nævnt, flere termer, og den der i Danmark lige nu, må være gældende, må være ”ikke-international (væbnet) konflikt.” Dette kan være en borgerkrig, væbnet som uvæbnet, optøjer og demonstrationer. Et oprør/ borgerkrig foregår mellem stat og og en oprørsgruppe/styrke/demonstranter. En krig starter som regel med et oprør mod politisk uenighed.

Ifølge Anordningen om forholdsordre, Fra Kongen, (*HVOREFTER ALLE HAR SIG AT RETTE*), skal dansk militær enhed, i tilfælde af angreb på dansk territorium, **ufortøvet tage kampen op, uden at der afventes, eller søges ordrer herom. Også selvom krigserklæring eller krigstilstand ikke er de pågældendes chefer bekendt.**

ETHVERT angreb på Danmarks forfatningsmæssige myndigheder, er at betragte som ordre til mobilisering.

Skulle der fremkomme ordrer fra forfatningsmæssig myndighed, som er taget til fange/sat ud af funktion, skal disse ikke adlydes. Ordrer om IKKE at mobilisere eller ikke at gøre modstand, eller afbryde mobiliseringen eller kamp MÅ DERFOR IKKE ADLYDES, før der foreligger vished om at ordren er udstedt af kompetent myndighed.

Alle enheder i nærheden af angreb, skal omgående, og uden at afvente ordrer, sætte alle til rådighedstående midler ind i kampen, og sørge for at fjenden lider størst muligt tab. Så hvis militæret vil mobilisere sig, og sigte mod et mål, der skal være opnåeligt, og afgørende for befolkningens beskyttelse, kan de afsætte en regering og dermed gøre denne størst muligt skade.

Når et angreb er erkendt af militærets chefer, dvs gået op for dem at militæret har mobiliseret sig til at afsætte fjenden, og gøre denne størst muligt skade (måske befale hele regeringen at trække sig, eller opfordre befolkningen til massestrejker) skal de træffe alle foranstaltninger til at forøge fredsstyrken, og snarest muligt sørge for, at vende kamp fra forsvar til angreb.

5. kolonne virksomhed skal, ifølge forordningen, også bekæmpes. Dvs statskup indefra, og politiet skal bistå militæret på dette område.

5. Kolonne virksomhed kan være når en fra regeringen, forsøger at overtage al magt, og al magtbeføjelse ligger hos 1 person, og det dermed går ud over befolkningen og rettigheder overtrædes.

Der henvises til at læse forordningen, længere oppe, mhp at få klarhed over, præcist, hvilket personel, der har mødepligt. fx veteraner og afskedigede.

Ifølge FN pagten, som Danmark har forpligtet sig til at følge, og dermed også militær og politi, er det en pligt at sikre befolkningen sine grundlæggende menneskerettigheder. I menneskehedens værdighed og værdi skal den forpligtede stat/Danmark/ altså

regeringen, sørge for at alle i Danmark kan leve frit, behandles med respekt og værdighed og livsstandarder skal fremmes. Hvilket ikke bliver overholdt lige nu, da enhver skal kunne færdes frit, leve sammen som gode naboer, og ikke opdeles i A og B hold, ikke udskammes og ikke forskelsbehandles. Der skils opretholdes og fremmes sociale fremskridt. Danmark er på vej i modsat retning: de selvstændiges rettigheder er taget fra dem, de kan ikke tjene til egen levestandard og her ikke ret til at skaffe sig brød til eget bord, hvilket er direkte grundlovsstridigt. Ydermere har staten overtaget kontrollen med politiet, der ellers skal beskytte befolkningen mod uetisk og umenneskelig og nedværdigende behandling, da politiet også skal arbejde under konventioner og pagter, samt almindelig lov og sikre borgerne deres rettigheder. Politiet udsteder bøder, trænger ind på privat grund uden at kunne henvise til lovhjemmel de påstår at arbejde under. Dette er der adskillige beviser og optagelser på, som kan fremskaffes ved nærmere henvendelse. Politiet bryder egen politilov og politivedtægter ved at beskytte regeringen og ikke befolkningen. Når politiet udfører sine opgaver, er det med ordrer "oppefra", som de selv påpeger, når adspurgt.

FN pagten forpligter stater til at efterleve metoder og principper, for at borgerne kan fremme deres sociale og økonomiske fremskridt. Vi taler blot nu, om et Danmark i totalt bakgear.

Når der henvises til metoder og principper i et land, er det også den gældende grundlov, der ikke må sættes ud af kraft, da FN pagten forpligter til at skabe vilkår, herunder retfærdighed og respekt, for de forpligtelser, der opstår ved traktater og andre kilder til at befolkningens ret kan opretholdes. Det bliver i Danmark, helt klart ikke overholdt, og det må kunne betragtes som både lov og traktatbrud fra regeringens side.

I krigsføringens grundprincipper er der regler, der skal overvejes, i forbindelse med et slag eller en operation.

Princippet om målet tilsiger, at målet for enhver militær operation skal være klart, defineret, opnåeligt og afgørende.

Hvis militæret følger Kongens anordning om forordning, og gør sig klart og definerer, at målet er at regeringen skal trække sig, for ikke at yde mere skade på befolkningen, landets økonomi, og 5. kolonne virksomhed skal stoppes med ethvert middel, og at landsforræderi aldrig må foregå, og mener at operationen er opnåelig, og kan se at dette træk, for at opnå målet, vil være altafgørende for at Danmark og befolkningen er frit, og efterlever de forpligtede konventioner, traktater, pagter og love, så skal militæret tydeligt formulere målet, med enkle ord. Alle deltagere i operationen, skal være kendt med ordlyden for målet, man skal være enige om sammen, at opnå målet, samt der skal være forståelse for hvad målet er. Der skal være en rimelig sandsynlighed for, at målet kan opnås, med de tilgængelige kræfter. At målet skal være afgørende, betyder også at målet skal skabe et klart bedre udgangspunkt for det videre forløb. Og det kan ikke være tvivlsomt at enhver borger ønsker sine rettigheder overholdt, og retten til liv og grundlovsbestemmelser ønskes overholdt.

De fleste borgerkrige er udkæmpet på basis af politisk uenigheder, og udkæmpes som regel for at ændre landets politik.

Når militæret vil sætte ind, **med sin pligt hertil**, da al ovennævnt traktat og lovbrud er en **pligt** at beskytte befolkningen fra, kan de gøre det uden at have modtaget ordrer herom, og sammen skal de, have målet for operationen, udfærdiget inden påbegyndelse heraf.

I forhold til humanitær folkeret, så skal staten overholde disse i ALLE konflikter, dvs når militæret er involveret i en "ikke-international (væbnet) konflikt," skal de overholde den humanitære folkeret, samt den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK). En række bestemmelser i EMRK kan være af betydning for den Danske styrke. Det drejer sig om følgende: Om retten til lov kan regulere/bestemme, om militæret kan anvende (dødelig) væbnet magt mod individer under væbnet konflikt, og om forbuddet mod tortur mm. Retten til privatliv kan regulere hvornår danske styrker kan indsamle DNA materiale (podninger for corona), foretage husundersøgelser, lave indgreb i

meddelelshemmeligheden (fx facebook møder, messenger, tlf aflytninger osv) eller lade være. For hvis de KAN, kan de også lade være, og de kan bekæmpe at det sker. For det kan betegnes som cyberkrig, det der foregår mod den danske befolkning, både på facebook og messenger, da det er indgriben i ytringsfriheden, retten til at forsamle sig om meningsdannende formål, krænkelse af privatlivets fred samt ytringsfriheden mm.. Det vil sige, at når staten foretager disse indgreb , så har staten også erklæret en krig mod sin befolkning, da ovenstående er dybt ulovligt. Og det klare udgangspunkt er , at den europæiske menneskerettighedskonvention alene gælder på staters eget territorium. Det vil igen sige, at regeringen skal overholde menneskerettighederne i staten Danmark.

Derudover bør det præciseres nøje, at danske styrker vil kunne anvende magt overfor ALLE personer, der i henhold til den humanitære folkeret kan identificeres som medlemmer af (væbnede) fjendtlige styrker, eller som direkte deltager i fjendtlighederne, da disse personer dermed kan kategoriseres som LOVLIGE militære mål. Politiet skal så her assistere militæret, da disse arbejder under samme konventioner, love og traktater, jvf anordning om forordning fra Kongen.

Så hvis nogen har en liste over hvem i regeringen der anses som fjender, deres medløbere, lægers medvirken til vaccinationer, regionsrådenes myndigheder osv, så er disse lovlige militære mål, da disse har været direkte samarbejdsvillige med staten/regeringen. Og det er en skræmmende tanke!

MAGTANVENDELSE OVER FOR BØRN

Danske styrker, der deltager i internationale militære operationer under væbnet konflikt, vil som udgangspunkt kunne anvende (dødelig) magt over for alle personer (uanset alder), der i henhold til den humanitære folkeret kan identificeres som medlemmer af fjendtlige væbnede styrker og grupper, eller som direkte deltager i fjendtlighederne, da disse personer dermed kan kategoriseres som lovlige militære mål. Det er dog vigtigt at

holde sig for øje, at menneskerettighederne beskytter børns ret til liv, også under væbnet konflikt. I relation til børn under 15 år forbyder den humanitære folkeret som anført rekruttering af børn og børns direkte deltagelse i fjendtlighederne i internationale væbnede konflikter samt rekruttering af børn og børns direkte såvel som indirekte deltagelse i **ikke-internationale væbnede konflikter**. I internationale væbnede konflikter er forbuddet mod børns direkte deltagelse ikke absolut, men afhængigt af, hvad der er muligt at gennemføre for de involverede stater, **mens der er tale om et absolut forbud i ikke-internationale væbnede konflikter**. Tvangsmæssig rekruttering og direkte deltagelse i fjendtligheder er som ovenfor nævnt også forbudt efter menneskerettighederne for børn under henholdsvis 15 år efter Børnekonventionen og 18 år efter den valgfri protokol vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter. **Forbuddene gælder** i både internationale og **ikke-internationale væbnede konflikter**. Børnekonventionens forbud svarer til den humanitære folkerets forbud i internationale væbnede konflikter. Derimod sænker konventionen standarden for beskyttelse af børn i ikke-internationale væbnede konflikter, fordi den ikke forbyder børns indirekte deltagelse i fjendtligheder, hvilket ellers er forbudt i ikke-internationale væbnede konflikter efter den humanitære folkeret. Den valgfri protokol hæver imidlertid standarden for beskyttelse af børn i både internationale og ikke-internationale væbnede konflikter, fordi protokollens forbud mod direkte deltagelse og tvangsmæssig rekruttering gælder alle børn under 18 år. Af størst betydning for udsendte danske styrker i internationale militære operationer er nok de deltagende staters forpligtelse til at beskytte børn inden for staternes jurisdiktion imod rekruttering eller brug i fjendtligheder ved at demobilisere eller på anden vis frigøre sådanne børn fra tjeneste. Magtanvendelse over for børn, der deltager i fjendtligheder, kan således være reguleret af både den humanitære folkeret og menneskerettighederne. Der kan derfor opstå tvivl om, hvilke standarder danske soldater skal efterleve og respektere i forhold til den særlige beskyttelse af børn. Civile børn, der ikke deltager direkte i fjendtligheder.

Den humanitære folkeret forbyder parterne i en væbnet konflikt at rette direkte eller vilkårlige angreb mod civilbefolkningen, herunder børn, så længe civile ikke

deltager i fjendtlighederne. Dette gælder både i internationale og ikke internationale væbnede konflikter. At der kan ske civile tab under militære operationer, vil imidlertid ikke i alle situationer være en overtrædelse af den humanitære folkeret.

Forudsætningen er, at de stridende parter træffer alle gennemførlige sikkerhedsforanstaltninger for at undgå, og under alle omstændigheder begrænse, det tilfældige tab af civile, skade på civile og skade på civile genstande til det mindst mulige.

De civile tab må under alle omstændigheder ikke overstige den forventede konkrete og direkte militære fordel ved operationen.

TILBAGEHOLDELSE OG FRIHEDSBERØVELSE AF BØRN

Menneskerettighederne beskytter børn i videre omfang end den humanitære folkeret, idet anholdelse, tilbageholdelse eller fængsling af et barn skal følge lovens forskrifter og kun må bruges som en sidste udvej og for det kortest mulige passende tidsrum.

Endvidere skal "ethvert barn, der er berøvet friheden, behandles menneskeligt og med respekt for menneskets naturlige værdighed og på en måde, der tager hensyn til deres aldersmæssige behov. Især skal ethvert barn, der er berøvet friheden, holdes adskilt fra voksne, medmindre en sådan adskillelse ikke anses at tjene barnets tarv, og barnet skal have ret til at **opretholde kontakt med sin familie** gennem brevveksling og besøg, bortset fra under særlige omstændigheder". Derudover har **ethvert barn**, ligesom voksne, **der er berøvet sin frihed, "ret til hurtig juridisk og anden passende bistand samt ret til at få lovligheden af sin frihedsberøvelse prøvet ved en domstol** eller anden kompetent, uafhængig og upartisk myndighed og til hurtig **afgørelse af enhver sådan sag"**.

Når børn er så beskyttet af en konvention og den danske stat ikke overholder disse, så må militæret anses at have en forpligtelse til at beskytte disse børn. Der står sort på hvidt, at børn har ret til afprøvelse af deres frihedsberøvelse, (social distancering, isolation på værelser, væk fra familien ved positiv corona test) og

afgørelsen er er enhver art. Det kan tolkes meget bredt lovmæssigt. Børn er særligt beskyttet af konventionen, over for alle magtanvendelser og hvis det er staten der udøver magten, må denne anses som værende fjenden. Staten lever ikke op til de konventioner, som den har bundet og FORPLIGTET sig til at følge og børnene lider derfor ekstra. Intet barn må udsættes for "tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling." Med tanke på isolering, mobning i skolen pga forældres holdninger til corona, og mistillid til hinanden, evindelige næsepodning tests, hvor sundhedsstyrelsen udtaler at der ER et overgreb på børnene, men at det skal udføres alligevel, kan der ikke være tvivl om at danmarks børn er udsat for tortur og anden umenneskelig nedværdigende behandling.

Her følger uddrag fra høringsvarene til epidemiloven, hvoraf betragtelige bekymringer fremgår:

Fra børnerådets høringsvar: I foråret vedtog Folketinget en række hastelove, der skulle bidrage til at bekæmpe COVID-19- pandemien, herunder en ændring af epidemiloven. Det forslås nu, at disse ændringer i epidemiloven gøres permanente. Børnerådet kommer i det følgende med en række anbefalinger til den nye epidemilov. Børnerådet understreger blandt andet, at: Epidemiloven medfører en begrænsning af en lang række af børns rettigheder. Lovforslaget bør derfor forholde sig til Børnekonventionen. Barnets ret til privatliv skal beskyttes, også selvom der er tungtvejende hensyn til smitteopsporing. Relevante databehandlingsregler bør derfor uddybes. Forholdet til Børnekonventionen Indledningsvist vil Børnerådet gøre opmærksom på, at bemærkningerne til lovforslaget ikke forholder sig til Børnekonventionen som en del af Danmarks internationale forpligtelser. Eftersom Børnekonventionen er ratificeret, og dermed tiltrådt af Danmark, bør lovforslaget forholde sig til relevante bestemmelser heri. Barnets ret til privatliv Børnerådet anerkender behovet for, at den nye epidemilov bliver permanent, så regeringen får værktøjer til at bekæmpe den nuværende COVID-19-pandemi og fremtidige epidemier. Børnerådet forstår, at der desuden er tale om en lov, der udelukkende skal anvendes i

ekstreme situationer, hvorfor der er behov for mere indgribende foranstaltninger. Børnerådet finder det imidlertid problematisk, at **lovforlaget ikke i tilstrækkelig grad forholder sig til barnets ret til privatliv. Det drejer sig om lovforslagets § 46, stk. 5, der bemyndiger Styrelsen for Patientsikkerhed til at videregive oplysninger, om at et konkret barn er smittet, til det pågældende barns institution. Videregivelsen har til formål, at institutionen kan "iværksætte relevante smitteforebyggende tiltag samt vejlede konkrete borgere herom" (bemærkningerne s. 241). 2 Dette medfører en begrænsning af barnets ret til privatliv, der er beskyttet af Børnekonventionens art. 16. Artiklen indebærer blandt andet, at børn og unge har ret til, at deres sundhedsoplysninger holdes fortroligt** 1 . Børnerådet anerkender, at Børnekonventionen i krisesituationer undtagelsesvis tillader foranstaltninger, der kan begrænse adgangen til visse grundlæggende rettigheder, for at beskytte folkesundheden. Sådanne begrænsninger skal dog kun pålægges, når det er nødvendigt, de skal være forholdsmæssige og holdes på et absolut minimum. Børnerådet så derfor gerne, at bemærkningerne til forslaget § 46, stk. 5 blev uddybet. Det fremgår ikke, hvordan den pågældende institution skal behandle de oplysninger, som modtages fra Styrelsen for Patientsikkerhed. Dette medfører en risiko for, at oplysninger, om at et barn er smittet, bliver spredt til flere personer end nødvendigt. Det skal ikke være institutionens opgave at foretage afvejningen mellem hensynet til smitteopsporing og hensynet til barnets privatliv. Der er behov for adgang til ekspertbistand i persondatabehandling, da dette for store dele af personalet vil ligge i udkanten af deres faglige kompetence. På den baggrund foreslår Børnerådet, at: 1) Det bliver tydeliggjort i bemærkningerne, at Styrelsen for Patientsikkerhed har ansvaret for, at den pågældende institution bliver vejledt om relevante databehandlingsregler, når en konkret situation opstår. 2) Der i bemærkningerne bliver henvist til de relevante databehandlingsregler. 3) Det sikres, at alle institutioner på tværs af kommunerne modtager praksisorienteret informationsmateriale, så de – også i en akut situation – hurtigt kan danne sig et overblik over, hvordan de skal forholde sig.

Fra DANSK PSYOLOGFORENINGs hørings svar: I lyset af det store ansvar, som pålægges et enkelt menneske, her sundhedsministeren, med meget udstrakte beføjelser, der angår autonomi og sundhed, liv og mulige skader/senfølger og død, og med dertilhørende potentiale for **at skabe betydelig frygt, usikkerhed og mistillid i befolkningen**, er det endvidere vores opfattelse, at det ville være hensigtsmæssigt at indskrive Folketinget i beslutningsprocessen, **ligesom man gør ved deltagelse i f.eks. væbnede aktioner og andre meget principielle forhold, af afgørende samfundsmæssig betydning. Dette med henblik på at skabe tillid til beslutningsprocesserne og kvaliteten af beslutningerne.**

Menneskerettigheder

Menneskerettighederne yder på områder som **materielt og processuelt en mere vidtgående og omfattende beskyttelse** af individet. Med indførelsen af epidemiloven og statens nye ret til tvangsekspropriering af ejendom, (hus, individets ejendom) uden ret til erstatning, som ovenikøbet også er et direkte brud på- og en ændring af grundloven, kræver den danske befolkning ekstra beskyttelse processuelt og materielt.

Et kig på Nanna Fri sagen og en undersøgelse af menneskerettighederne herunder en "ikke international konflikt", ville være stærkt ønsket. Menneskerettighederne beskytter nemlig under "ikke international konflikt" individer mod vilkårlig frihedsberøvelse. Efter artikel 5 i EMRK er det ikke muligt at frihedsberøve personer blot, fordi de udgør en fremtidig sikkerhedsrisiko. Og med henvisning til Tarin-sagen, en højesteretsdom afsagt den 27 juni 2013, fastslog højesteret, at det er en GRUNDREGEL i dansk ret, at personer, der er i myndighedernes varetægt skal behandles humant og ikke må udsættes for tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling. Det er ren tortur for en mor at blive revet væk fra sine børn og nedværdigende og umenneskelig behandling og det samme er en

udstilling af hendes person i medierne. Grundloven og de heri indeholdte rettigheder finder anvendelse for "alle dele af Danmarks rige". Dvs, de nævnte rettigheder og forpligtelser gælder under "ikke international (væbnet) konflikt". Menneskerettighederne beskytter som sagt individet mod vilkårlig frihedsberøvelse og efter art 5 i EMRK, er det IKKE MULIGT at frihedsberøve en person blot på formodning om, at hun vil udgøre en fremtidig sikkerhedsrisiko. Dette skal nævnes, da der er stor tvivl om, hvorvidt §81d burde gælde ifht. anholdelsen af Nanna Fri. For det første bliver loven, ifølge flere politiske partier, ikke brugt som den var påtænkt og udformet til, nemlig plyndringer ved evt fødevaremangel, tyveri af værnemidler på hospitaler, smadrede butiksruder, hvis borgere vil ind i forretninger og hente mad eller tricktyverier, der alle er corona- relaterede forbrydelser. Flere politikere har også udtalt, at de ikke forstår at denne paragraf med dobbelt op på strafferammen, skal gælde i fht. Nanna Fri. De ser ikke forskel på ytringer om utilfredshed med en regering under en coronaepidemi og en klimarelateret demonstration. Straffen burde ikke være højere for Nanna Fri blot fordi, hun ytrer sig under en coronarelateret demonstration.

Der hersker tvivl om, hvordan frihedsberøvelse reguleres i den humanitære folkeret under "ikke internationale (væbnede) konflikter". Den Europæiske menneskerettighedsdomstol har i en række sager vedrørende forebyggende frihedsberøvelse under "ikke internationale konflikter" fastslået at forebyggende frihedsberøvelse er imod EMRK art. 5.

Man kunne så spørge sig selv, om det ikke burde undersøges, om Nanna Fri i det hele taget i første omgang, skulle have været frihedsberøvet, når nu hun nyder ekstraordinær beskyttelse under menneskerettighedskonventionen og grundlovens rettigheder om ytringsfrihed. Derudover bør det efterforskes, om frihedsberøvelsen af Nanna Fri ikke strider mod den ekstra beskyttelse af (både kvinder og) børn, som menneskerettighederne yder. Dette er særlige regler om beskyttelse til især børn og Nanna Fri er mor til to små børn. I "ikke internationale væbnede konflikter"

bygger reglerne på et princip om særlig respekt for og beskyttelse af børn på grund af deres specielle status i forhold til den øvrige befolkning. F.eks er børn særligt beskyttet ifht. deltagelse i konflikterne. Man bør her se på om ikke Nannas børn er ufrivilligt inddraget i en konflikt, de ikke har bedt om. Desuden er børn beskyttet af reglen om retten til familieliv og uddannelse. Ifølge ICRC (International Røde Kors Komité) indikerer lovpraksis at princippet om særlig beskyttelse af børn især omfatter beskyttelse mod alle former for overgreb, ret til familieliv, ret til adskillelse fra voksne under frihedsberøvelse MEDMINDRE, det er voksne familiemedlemmer og ret til genforening med familien. Så hvis Nanna Fri i første omgang slet ikke skulle have været frihedsberøvet, grundet menneskerettighedskonventionens principper, den grundlæggende ret til ytringsfrihed, kan hun vel på ingen måde, stå til ansvar for demonstranternes optøjer, og dermed ikke udgøre nogen fremtidig sikkerhedsrisiko. Og da hun nyder en særlig beskyttelse som kvinde under optøjer/konflikter, så har Nannas børn lidt en umenneskelig og krænkende skæbne.

Beskyttelse af kvinder og respekt for kvinders integritet, har relevans i mange forskellige situationer inden for og uden for væbnede konflikter. Hvor der er dansk jurisdiktion, rækker beskyttelsesansvaret videre end i tilfælde, hvor der ikke er jurisdiktion. I sådanne situationer **skal danske styrker effektivt beskytte kvinder mod overgreb bl.a. ved at holde kvinder og mænd adskilt under frihedsberøvelse.** I besatte områder kan beskyttelsesansvaret, ud over mere konkrete, praktiske beskyttelsestiltag i form **af retshåndhævelse mv.,** handle om at se nærmere på **territorialstatens lovgivning for at sikre, at kvinders beskyttelse er afspejlet heri.**

EMRK art. 5 foreskriver som udgangspunkt ikke en proportionalitetsafvejning på samme måde som art. 8 og art. 11. Der skal derfor ikke foretages en afvejning af modstående hensyn for at vurdere, om staten har fundet en rimelig balance i forhold til en frihedsberøvelse. Det er således tilstrækkeligt, at en lovlig frihedsberøvelse har hjemmel i en af undtagelsesbestemmelserne i art. 5, stk. 1,

litra a – f, og at der er en sammenhæng mellem selve frihedsberøvelsen og formålet med frihedsberøvelsen. **Generelt kan det om art. 5 siges, at myndighederne skal overveje, om der er en alternativ foranstaltning til frihedsberøvelse, som de har fundet utilstrækkelig til at sikre den personlige og offentlige interesse, før de tyr til frihedsberøvelse. Heri kan udledes et generelt krav om, at frihedsberøvelser skal være proportionale.** Burde politiet ikke have stoppet Nannas tale så? Burde de ikke have beskyttet hende, og guidet hende væk fra en potentiel fare og overgreb på hendes selv?

Børn er ydermere også ifht. FNs børnekonvention **ekstra bredspektret beskyttet.** Konventionen PÅBYDER at deltagerstaterne **skal respektere og sikre** de rettigheder der er fastsat i konventionen, uden forskelsbehandling AF NOGEN ART. Barnets tarv er et hensyn, der skal tages og det indebærer at barnet bliver hørt i alle forhold der vedrører barnet, barnets ret til liv/familieliv, overlevelse og udvikling. Hvis Nanna Fris frihedsberøvelse har været ulovlig i første instans, har vi med børn at gøre, der har været udsat for voldsomt tortur og psykisk vold, traume og overlast. Det er helt uhørt umenneskeligt og nedværdigende at skulle hives væk fra sin mor og undvære hende. Det er et alvorligt brud på ovenstående konventioner. Det er med rimelighed ret at formode, at Nannas børn nok ikke selv ville have valgt denne adskillelse, og torturlignende behandling. Børnene kan ikke undgå at lide psykisk under dette overgreb på dem og indgreb i deres liv. Deres udvikling kan lide under sorg og svigt. Traume forårsager jo, ud fra allemands viden, tilbagegang hos børn på mange plan og uden tryghed ingen læring, også på alle plan. Kognitivt, socialt, skole osv. Sorgen tynger ethvert individ, men børns manglende evne til rationalisering og forståelse for en højere magt som stat og dens indgreb, kan aldrig genoprettes eller godtgøres. Der er sket tvangs- adskillelse fra mor. Mor er væk. Adskillelsesangst og traumet herfra, kan sætte sig i individet for livstid. Dette skal undersøges nærmere af rette instanser, da dette kun kan høre under konventionens beskyttelse fra tortur og umenneskelig behandling. Børnenes rettigheder er ikke overholdt. Det må på det kraftigste anbefales, at man kigger

nøje efter i alle afkroge og spektre af lovens bestemmelser og statens forpligtelser til at overholde konventioner, traktater samt almindelige stats love. Dette kan få fatale efterfølgere for en forhenværende velfungerende familie, hvis det viser sig, at en frihedsberøvelse i første omgang var ulovligt ifht. konventionerne, der beskytter individer under "ikke internationale (væbnede) konflikter".

DEN MENNESKERETLIGE BESKYTTELSE

Både den humanitære folkeret og menneskerettighederne stiller **krav til stater om af egen drift (ex officio) at undersøge mulige folkeretsbrud** begået under internationale militære operationer. Der kan dels være tale om at undersøge et muligt individuelt strafferetligt ansvar, for de involverede danske soldater, dels være tale om et muligt statsansvar for den danske stat, som er ansvarlig for danske soldaters brud på folkeretlige forpligtelser under militære operationer i udlandet. Mens det individuelle strafferetlige ansvar kan indebære, at den pågældende soldat og eventuelt den overordnede risikerer fængselsstraf eller disciplinære foranstaltninger, så indebærer statsansvaret, at staten skal erkende og eventuelt undskylde **folkeretsbruddet**, betale erstatning og **sikre, at der ikke sker gentagelse**.

Det følger af Genève-konventionerne og af praksis fra EMD, at de to former for ansvar – og undersøgelsen af de to former for ansvar – ikke er gensidigt udelukkende, men derimod parallelle. Det vil sige, at det forhold, at en stat har betalt erstatning – enten i form af frivillig kompensation eller i form af erstatning efter et civilt søgsmål – til et offer for et folke- eller menneskerettighedsbrud og anerkendt statens ansvar for det passerede, ikke per se friholder staten fra at indlede en straffeforforsknin g mod de implicerede soldater. Og modsat fritager det ikke per se staten fra at undersøge et muligt statsansvar, at der er gennemført en straffesag mod implicerede soldater. Der er væsentlig forskel på

undersøgelingsforpligtelserne i den humanitære folkeret og i menneskerettighederne. Der er for det første forskel på, hvad der skal undersøges i forhold til vurderingen af danske soldaters mulige strafferetlige ansvar. Den humanitære folkeret kræver alene, at **stater af egen drift undersøger grove overtrædelser af Genève-konventionerne i form af navnlig tortur og bevidste drab på civile. Det omfatter for eksempel ikke drab på fjendtlige soldater, drab på civile, der tager direkte del i fjendtlighederne, eller uundgåelige følgedrab på civile ("collateral damage").** Efter menneskerettighederne er den **strafferetlige undersøgelsespligt bredere. Stater skal ligesom efter den humanitære folkeret efter Torturkonventionens artikel 6 undersøge og retsforfølge personer, som er under mistanke for tortur med videre.** Men derudover kræver menneskerettighederne efter artikel 10 i FN's konvention om tvungne forsvindinger (endnu ikke ratificeret af Danmark) undersøgelser af vilkårlige forsvindinger; samt undersøgelse af **ethvert drab som følge af magtanvendelse**, herunder også på fjendtlige soldater og på civile, der tager "direkte del i fjendtlighederne" og "collateral damage". Dette følger af EMD's afgørelse i Al-Skeini mod Storbritannien. Der er for det andet forskel på, hvilke krav den humanitære folkeret og menneskerettighederne stiller til undersøgelse af muligt statsansvar. Den humanitære folkeret stiller ikke udtrykkeligt krav om gennemførelse af sådanne undersøgelser. Modsat **kræver menneskerettighederne, at stater efter klage eller af egen drift, jf. Torturkonventionens artikel 12 og 13, skal gennemføre en uafhængig og upartisk undersøgelse af muligt statsansvar ved mistanke om tortur med videre.** Mens forpligtelsen efter artikel 12 til af **egen drift at indlede en torturundersøgelse først indtræder, hvis der er en rimelig grund ("reasonable ground") til at tro, at der er blevet udøvet tortur, så følger det af artikel 13, at en klage fra et torturoffer altid skal undersøges.** Det følger endvidere af artikel 14 i Torturkonventionen, at stater skal sikre, at et torturoffer har adgang til oprejsning og en "eksigibel ret til rimelig og tilstrækkelig erstatning" ("enforceable

right to fair and adequate compensation"). Både artikel 12 og 13 er – som en række øvrige bestemmelser i Torturkonventionen – afgrænset til at **finde anvendelse på ethvert territorium under statens jurisdiktion ("any territory under its jurisdiction")**. Det vil efter praksis fra FN's Torturkomité sige områder, hvor **staten udøver effektiv kontrol, samt i forhold til individer, som er under statens autoritet og kontrol.**

Følgende danner grobund for mange erstatningsager rettet mod den danske stat:

Justitsministeriet er af følgende opfattelse: "Den danske lovgivning om sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger og forældelse af civilretlige krav er efter ministeriets opfattelse i overensstemmelse med Torturkonventionen. Torturkonventionen indeholder bestemmelser om personers adgang til at kunne få behandlet en klage over tortur og få oprejsning, hvis tortur har fundet sted. Men Torturkonventionen indeholder ikke specifikke bestemmelser om sikkerhedsstillelse eller om forældelse i civile sager vedrørende erstatning eller godtgørelse i sager om tortur. Det er korrekt, at FN's Torturkomité over for Danmark har anbefalet, at strafansvar for torturhandlinger ikke bør kunne forældes. Men komitéens anbefaling angår strafansvar og ikke civilretligt erstatningsansvar. Den verserende retssag angår civilretligt erstatningsansvar. **For så vidt angår den strafferetlige forældelse, kan det i øvrigt oplyses, at der – efter en lovændring, som trådte i kraft den 1. januar 2008 – ikke indtræder forældelse af strafansvar for tortur.**

Responsibility to Protect (R2P):

Responsibility to Protect (R2P) er et banebrydende koncept, der medfører, at stater og det internationale samfund påtager sig et særligt ansvar for at beskytte civilbefolkninger mod fire typer forbrydelser. Konceptet giver en sammenhængende ramme for at

forebygge og standse disse typer overgreb og påpeger handlinger for specifikke aktører i konfliktens forskellige faser.

De fire typer forbrydelser er:

1. folkedrab
2. etnisk udrensning
3. forbrydelser mod menneskeheden
4. krigsforbrydelser

Konceptet giver en sammenhængende ramme for at forebygge og standse sådanne overgreb og påpeger handlinger for specifikke aktører i konfliktens forskellige faser.

Kernen i R2P er formuleret i §§ 138 og 139, og det anerkendes, at stater har det primære ansvar for at hindre folkedrab, etnisk udrensning, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser. Hvis staterne – trods støtte fra det internationale samfund – ikke lever op til dette ansvar, har det internationale samfund en forpligtelse til at beskytte civilbefolkningerne. For at imødegå modstand mod og skepsis overfor konceptet understreges det, at R2P hviler på tre søjler:

1. Den enkelte stats ansvar for at beskytte sine borgere,
2. behovet for international assistance og kapacitetsopbygning, og
3. det internationale samfunds forpligtelse til rettidigt og beslutsomt svar.

Det internationale samfund skal bidrage til opbygning af staternes kapacitet til at håndtere konflikter og overgreb mod befolkningen og støtte internationale indsatser, der forebygger konflikter og beskytter civile mod overgreb. Samtidig har det internationale samfund en forpligtelse til – gennem Sikkerhedsrådet – at reagere med tvangsforanstaltninger i situationer, hvor de to første søjler ikke viser sig tilstrækkelige.

Alle FN's medlemsstater kom i 2005 til enighed på et topmøde i FN's Generalforsamling i New York om at vedtage og inkludere R2P i topmødets sluterklæring. Det blev således understreget, at hver enkelt stat har ansvaret for at beskytte sin befolkning mod overgreb - folkedrab, krigsforbrydelser, etnisk udrensning og forbrydelser mod menneskeheden.

R2P består af tre trin:

- Hver enkelt stat har det primære ansvar for at beskytte befolkningen mod overgreb
- Det internationale samfund har ansvar for at hjælpe den enkelte stat med at beskytte civilbefolkningen mod overgreb
- Hvis det enkelte land derimod hverken kan, eller vil, beskytte civilbefolkningen mod overgreb, har det internationale samfund et ansvar for at gribe ind med passende diplomatiske, humanitære og andre fredelige midler - så som konfliktmægling - for at løse konflikten. Derudover kan det internationale samfund stille sanktioner mod den stat, der yder overgreb på sin civilbefolkning. Og i absolut sidste instans, og kun med Sikkerhedsrådets tilladelse, må det internationale samfund gribe ind med militære midler for at beskytte civilbefolkningen.

Staters suverænitet og beskyttelse af menneskerettigheder

Responsibility to Protect er et yderst politisk princip, der indbefatter de centrale hjørneste i FN-pagten, hvorved R2P også lægger op til debat om brugen af det. Som det er foreskrevet i FN-pagten, hviler FN på grundsætningen om, at alle medlemsstater har suveræn ligeberettigelse, og at alle medlemmer dermed skal afholde sig fra at true med magtanvendelse eller brug af magt over for andre stater. FN-pagten foreskriver samtidig, at der ikke er noget i pagten, der giver de Forenede Nationer ret til at gribe ind i andre staters interne forhold. Denne grundsætning skal dog ikke være til hinder for anvendelse af tvangsforanstaltninger i henhold til kapitel VII Kapitel VII omhandler de forholdsregler, som FNs Sikkerhedsråd kan tage

over for trusler mod freden, fredsbrud og angrebshandlinger og giver i yderste tilfælde tilladelse til brug af militær magt.

Samtidig er det en hjørnesteen i FN-pagten, og i hele FN's eksistensgrundlag, at beskytte, overholde og sikre de universelle menneskerettigheder. Heri ligger en central konflikt i R2P; nemlig mellem staters suverænitet og overholdelse af de universelle menneskerettigheder.

Genève konventionen

(Det er kun de af konventions relevante punkter som her er gengivet)

ARTIKEL 1 De Høje Kontraherende Parter forpligter sig til under alle forhold selv at overholde og at drage omsorg for overholdelsen af nærværende konvention.

ARTIKEL 2 Udover de bestemmelser, der gælder i fredstid, finder nærværende konvention anvendelse i alle tilfælde, hvor en krig er erklæret, eller hvor der i øvrigt er opstået en væbnet konflikt mellem to eller flere af De Høje Kontraherende Parter, selv om en af disse ikke anerkender, at der består krigstilstand. Konventionen finder ligeledes anvendelse i alle tilfælde af hel eller delvis besættelse af en af De Høje Kontraherende Parters territorium, selv om en sådan besættelse ikke møder væbnet modstand. Selv om en af de stridende magter ikke har tiltrådt nærværende konvention, er de magter, der har tiltrådt den, bundet af den i deres indbyrdes forhold. De er endvidere bundet af konventionen i forhold til den pågældende magt, hvis denne anerkender konventionen og anvender dens bestemmelser.

ARTIKEL 3 Hvor der på en af De Høje Kontraherende Parters territorium opstår en væbnet konflikt, der ikke er af international karakter, er enhver af de stridende parter forpligtet til som mindstemål at bringe følgende bestemmelser til anvendelse:

1) Personer, der ikke deltager aktivt i fjendtlighederne, herunder medlemmer af de væbnede styrker, som har nedlagt våbnene, og personer, der er gjort ukampdygtige som følge af sygdom, sår, tilbageholdelse eller en hvilken som helst anden omstændighed, skal under alle forhold behandles humant. De må ikke gøres til genstand for mindre gunstig behandling som følge af race, farve, religion eller overbevisning, køn, fødsel, formueomstændigheder eller noget som helst andet lignende forhold.

I dette øjemed er og forbliver følgende handlinger til enhver tid og på ethvert sted forbudt i forhold til ovennævnte personer:

- a) vold mod liv og legeme, i særdeleshed mord under enhver form, lemlæstelse, grusom behandling og tortur;
- b) udtagelse af gidsler;
- c) krænkelser af den personlige værdighed, i særdeleshed ydmygende og nedværdigende behandling;
- d) domme, der ikke er afsagt af en behørigt konstitueret domstol, som yder alle de judicielle garantier, der betragtes som uundværlige af civiliserede folk, og henrettelser, der iværksættes uden en sådan domstols forudgående afgørelse.

2) Sårede og syge skal opsamles og plejes.

4 Uvildige humanitære organer såsom Den Internationale Røde Kors Komite er berettiget til at tilbyde de stridende parter deres bistand. Herudover bør de stridende parter tage initiativet til oprettelsen af særlige overenskomster indeholdende samtlige eller en del af nærværende konventions øvrige bestemmelser. Anvendelsen af foranstående bestemmelser berører ikke de stridende parters retlige status.

ARTIKEL 4

Neutrale magter skal på samme måde anvende nærværende konventions bestemmelser på sårede og syge og på medlemmer af det sanitære og gejstlige personel tilhørende de stridende parter

væbnede styrker, som modtages eller interneres på den neutrale stats territorium, såvel som på opsamlede døde.

ARTIKEL 8 Nærværende konvention skal bringes til anvendelse i samarbejde med og under kontrol af de beskyttelsesmagter, hvis pligt det er at varetage de stridende parter interesser. Med dette formål for øje er beskyttelsesmagterne berettiget til, udover deres diplomatiske eller konsulære korps, at udnævne delegerede blandt deres egne eller andre neutrale landes statsborgere. De nævnte delegerede skal godkendes af den magt, hos hvilken de skal udøve deres virksomhed. De stridende parter skal i størst muligt omfang lette beskyttelsesmagternes repræsentanter eller delegerede udførelsen af hvervet. Beskyttelsesmagternes repræsentanter eller delegerede må i intet tilfælde overskride de grænser, der ved nærværende konvention er fastsat for deres virksomhed. **De skal i særdeleshed tage hensyn til de bydende nødvendige krav på sikkerhed fra den stats side, i hvilken de udøver deres virksomhed.** Deres virksomhed må kun indskrænkes, når dette nødvendiggøres af bydende militære krav, og da kun undtagelsesvist og som en midlertidig foranstaltning.

ARTIKEL 9 Nærværende konventions bestemmelser er ikke til hinder for den humanitære virksomhed, som Den Internationale Røde Kors Komite eller en hvilken som helst anden uvildig humanitær organisation med de pågældende stridende parter samtykke måtte påtage sig til beskyttelse af og bistand for sårede og syge samt medlemmer af det sanitære og gejstlige personel.

ARTIKEL 10 De Høje Kontraherende Parter kan når som helst aftale at betro de pligter, der ifølge nærværende konvention påhviler beskyttelsesmagterne, til en organisation, der frembyder de nødvendige garantier for uvildighed og handlekraft. Når sårede og syge eller medlemmer af det sanitære og gejstlige personel, uanset

af hvilken grund, ikke nyder fordel af eller ophører at nyde fordel af en beskyttelsesmagts eller en af de i første stykke omhandlede organisationers virksomhed, skal tilbageholdelsesmagten anmode en neutral stat eller en sådan organisation om at påtage sig de opgaver, som i henhold til nærværende konvention udføres af en beskyttelsesmagt, udpeget af de stridende parter. Hvis beskyttelse ikke kan tilvejebringes på denne måde, er tilbageholdelsesmagten forpligtet til at anmode en humanitær organisation såsom Den Internationale Røde Kors Komite om at overtage de humanitære opgaver, der ifølge nærværende konvention påhviler beskyttelsesmagterne, eller til med de begrænsninger, der følger af nærværende artikel, at modtage tilbud om bistand, der fremkommer fra en sådan organisation. Enhver neutral magt eller enhver organisation, der af den interesserede magt anmodes om eller selv tilbyder at yde sin bistand med dette formål, skal handle i bevidstheden om sit ansvar over for den stridende part, under hvilken de personer, der beskyttes af nærværende konvention, hører, og skal tilvejebringe tilstrækkelige garantier for sin evne til at påtage sig de omhandlede opgaver og til at udføre dem i uvildig ånd. Foranstående bestemmelser kan ikke sættes ud af kraft ved særlig overenskomst mellem magter, af hvilke den ene, selv om det kun er midlertidigt, som følge af militære begivenheder ikke er i besiddelse af fuld handlefrihed i forhold til den anden magt eller dens allierede, i særdeleshed i tilfælde af en besættelse af hele den førstnævnte stats territorium eller en væsentlig del af dette. Ordet beskyttelsesmagt indbefatter i nærværende konvention de organisationer, der ifølge nærværende artikel kan træde i stedet for beskyttelsesmagten.

ARTIKEL 11 I tilfælde, hvor beskyttelsesmagterne i de beskyttede personers interesse anser det for tilrådeligt, og i særdeleshed i tilfælde af uenighed mellem de stridende parter angående anvendelsen eller fortolkningen af nærværende konventions bestemmelser, skal beskyttelsesmagterne tilbyde deres bistand med henblik på uoverensstemmelsens bilæggelse. I dette øjemed kan enhver af beskyttelsesmagterne enten på opfordring af en af de

stridende parter eller af egen drift foreslå parterne et møde, eventuelt på et hensigtsmæssigt valgt neutralt territorium, mellem deres repræsentanter og i særdeleshed mellem **de myndigheder, der er ansvarlige for sårede og syge samt for medlemmer af det sanitære og gejstlige personel. De stridende parter er forpligtet til at rette sig efter de forslag, som stilles dem med dette formål for øje. Beskyttelsesmagterne kan om fornødent til de stridende parters godkendelse forelægge forslag om, at en person, der tilhører en neutral magt eller er udpeget af Den Internationale Røde Kors Komite, skal indbydes til at deltage i et sådant møde.**

(ovenstående kan også give en lille forståelse for hvad et medic team kan og må)

ARTIKEL 12.

Medlemmer af de væbnede styrker og andre i den følgende artikel nævnte personer, som er sårede eller syge, skal under alle forhold respekteres og beskyttes. De skal behandles humant og plejes af den af de stridende parter, i hvis magt de befinder sig. De må ikke gøres til genstand for mindre gunstig behandling som følge af køn, race, nationalitet, religion, politisk anskuelse eller noget som helst andet lignende forhold. Ethvert **angreb på deres liv eller legeme er strengt forbudt.** Det er i **særdeleshed forbudt** at myrde eller udrydde dem, eller at gøre dem til **genstand for tortur eller for biologiske forsøg.** De må ikke forsætligt lades uden lægehjælp eller pleje, ej heller må der skabes betingelser, der udsætter dem for smitte eller infektion. Kun tvingende lægelige grunde kan berettige en fortrinsstilling med hensyn til behandlingens rækkefølge. Kvinder skal behandles med ethvert skyldigt hensyn til deres køn. Den af de stridende parter, der nødsages til at efterlade sårede eller syge i fjendens magt, er forpligtet til, så vidt militære hensyn tillader det, at lade en del af sit sanitære personel og materiel blive tilbage med henblik på at bistå ved deres pleje.

De militære myndigheder er forpligtet til selv i angrebne eller besatte områder at tillade, at befolkningen og hjælpeorganisationer af egen drift opsamler og plejer sårede og syge uden hensyn til statsborgerforhold. Civilbefolkningen er forpligtet til at respektere disse sårede og syge og i særdeleshed til at afholde sig fra at øve vold imod dem.

Ingen må nogensinde forulempes eller straffes for at have plejet sårede eller syge.

Den beskyttelse, der tilkommer sanitetstjenestens faste indretninger og **bevægelige** sanitære enheder, **ophører ikke** med mindre de udenfor deres humanitære opgaver anvendes til udøvelsen af handlinger til skade for fjenden. Beskyttelsen bortfalder dog først, såfremt en advarsel, der så vidt muligt skal fastsætte en rimelig tidsfrist, ikke efterkommes.

1) at det enheden eller indretningen tilhørende personel er bevæbnet, og at det anvender våbnene i selvforsvar **eller til forsvar for de sårede og syge, som befinder sig i dets varetægt,**

2) at enheden eller indretningen i mangel af bevæbnede sygepassere **beskyttes af en vagt eller af skildvagter eller af en eskorte.**

(Et medic team kan vælge at få eskorte og beskyttelse af evt militær, ved opsamling og beskyttelse af syge og sårede i kamp)

ARTIKEL 50

Ved grove overtrædelser, jævnfør artikel 49, forstås overtrædelser, der indbefatter en af følgende handlinger, såfremt denne begås overfor personer eller ejendom, der beskyttes af konventionen: **forsætligt drab, tortur eller umenneskelig behandling, herunder biologiske forsøg, forsætlig tilføjelse af betydelig lidelse eller alvorlig skade på legeme eller helbred,** omfattende ødelæggelse og tilegnelse af ejendom, der ikke retfærdiggøres af den militære nødvendighed, og som udføres på ulovlig og vilkårlig måde.

-Den danske regering overholder ikke de nævnte punkter-

ARTIKEL 51

Ingen af De Høje Kontraherende Parter kan frigøre sig selv eller en anden kontraherende part for ansvar, som den selv eller en anden kontraherende part har pådraget sig med hensyn til de i den foregående artikel omhandlede overtrædelser.

- **Den Danske stat kan ikke undsige sig ansvar-**

ARTIKEL 52

På begæring af en af de stridende parter skal der iværksættes en undersøgelse i en form, der fastsættes af de interesserede parter, vedrørende **enhver påstået krænkelse af konventionen**. Hvis der ikke er opnået enighed om fremgangsmåden ved undersøgelsen, bør parterne træffe aftale om valg af en voldgiftsmand, som skal bestemme, hvilken fremgangsmåde, der skal følges. **Når en krænkelse er fastslået, skal de stridende parter bringe den til ophør og snarest muligt bekæmpe den.**

(Politiet arbejder også under denne konvention. Så når demonstranter går på gaden, er de beskyttet i henhold til konventionen og har et medic team der kan behandle, beskytte og pleje dem, uanset hvilken situation de står i. Ingen må udøve vold på, eller nægte en frivillig medic at tilbyde hjælp og pleje)

Tvangs udrulning af vacciner på ældre beboere på plejehjem:

Der er sager, hvor familier ikke har givet samtykke til, at deres demente familiemedlem skulle vaccineres, og denne vaccine er alligevel givet, og dermed er menneskeretten overtrådt, også på det punkt, der kaldes det autonome menneske . “Autos” stammer fra græsk og betyder selv og “nomos” betyder lov, deraf selv-lov, selvlovgivning, selvstyre

eller selvbestemmelse. Det er i hovedtræk princippet om informeret samtykke der ikke er overholdt, og dette princip er altafgørende inden for lægegerningen. Patienten skal være autonom før han kan modtage behandling, og kan han ikke svare for sig selv, eller tage vare på sig selv, skal der foreligge samtykke fra pårørende. Helsinki-deklarationens retningslinjer om informeret samtykke pålægger lægen som forsker at respektere patienternes autonomi. Grundlaget er de internationale forskningsetiske retningslinjer der er udviklet og vedtaget af Verdenslægeforeningen. Helsinki-deklaration I fra 1964 fastlægger principperne om frivillighed, information og samtykke fra forsøgspersoner, og Helsinki-deklaration II fra 1975 udbygger denne med principperne for informeret samtykke og for de videnskabsetiske komitéers godkendelse af forsøgsprotokoller ved biomedicinske forsøg. Al vaccination i Danmark er erklæret som et forsøg. Der må være en del erstatningssager, der skal efterprøves her, og en del mennesker i sundhedssektoren der bør retsforfølges ifht nurnberg processerne, hvor ingen kan undsige sig straf blot ved at sige man var pålagt at udføre sit arbejde, afgivet som en ordre.

Helsinki-deklaration II (Scocozza 1994: 276) siger i uddrag om informeret samtykke:

Artikel 9: Lægen skal så indhente forsøgspersonens frit afgivne, informerede samtykke.

Artikel 10: Når det informerede samtykke til deltagelse i et forskningsprojekt skal indhentes, skal lægen være særlig forsigtig, hvis forsøgspersonen står i et afhængighedsforhold til lægen eller kan tænkes at føle sig presset til at give sit samtykke.

Artikel 11: I tilfælde af lovfæstet inkompetence bør det informerede samtykke optages fra den lovfæstede værge efter gældende nationale love. Når manglende kapacitet, fysisk eller mentalt, umuliggør et informeret samtykke, eller når personen er mindreårig, bør værgen kunne erstatte personens samtykke i overensstemmelse med gældende nationale love.

Når en handling eller et valg skal vurderes som autonomt eller ej, er det således nødvendigt at vurdere, om personen er kompetent til at tage en beslutning. Beauchamp og Childress formulerer standarder for kompetence, man ikke må falde ind under, hvis man skal vurderes kompetent, f.eks. til at give et informeret samtykke (Beauchamp og Childress 1994: 137) (egen oversættelse).

- 1) Manglende evne til at udtrykke eller kommunikere en præference eller et valg
- 2) Manglende evne til at forstå ens egen situation og dens konsekvenser
- 3) Manglende evne til at forstå relevant information
- 4) Manglende evne til at give en årsag
- 5) Manglende evne til at give en fornuftig (rationel) årsag
- 6) Manglende evne til at give en risikobetonet (risk-benefit) årsag
- 7) Manglende evne til at nå en fornuftig (rationel) beslutning

Beauchamp og Childress mener således, at en autonom person, der foretager en autonom handling, f.eks. et informeret samtykke, ikke falder ind under de nævnte standarder. De påpeger endvidere, at det at være autonom eller foretage et autonomt valg ikke er det samme som at være respekteret som en autonom person.

Opsummering af ovenstående

Der er krav til stater om, af egen drift at undersøge **mulige** folkeretsbrud, og brud på folkeretlige forpligtelser. Staten skal erkende folkeretsbruddet, betale erstatning og sikre at der ikke sker gentagelse.

Stater skal af egen drift, undersøge grove overtrædelser af Genèvekonventionen, i form af tortur og bevidste drab på befolkningen. Staten skal efter menneskerettighedernes undersøgelsespligt, undersøge og retsforfølge personer som er under mistanke for tortur med videre. Staten skal undersøge **ethvert** drab som følge af magtanvendelse. Staten skal efter klage, eller egen drift, gennemføre en upartisk og uafhængig undersøgelse om muligt statsansvar. Da det er staten Danmark, der udruller vaccineforsøg på sin befolkning, må det også være et statsansvar, ingen andre end regeringen har taget ansvar for opkøb af vacciner, og evt opkøb af vaccinefabrik, efter salg af egen. Ingen anden end staten/regeringen har ansvar for økonomisk underslæb, da befolkningen ikke er blevet hørt, og det frie valg er dermed ikke eksisterende.

Statens/regeringens skræmmekampagne for en sygdom, der ifølge alle opgørelser, ved SSI, ikke er skyld i flere dødsfald, end der forventes i en influenzasæson, har siden corona udbruddet, sat skræk og jag i befolkningen, og den magt som denne frygt har givet regeringen, får befolkningen til at gøre hvad der forlanges af dem iht restriktioner osv. Dette er en magtanvendelse af grov karakter.

Staten skal efter klage, eller egen drift, gennemføre en uafhængig og upartisk undersøgelse af muligt statsansvar, hvis der er en rimelig grund hertil. Det følger af art. 13 i Genèvekonventionen, at en klage fra et torturoffer ALTID skal undersøges. Hvorfor denne rapport også skal anses som en klage herpå. Det er uundgåeligt at føle en torturlignende behandling, når en befolkning i frygt, lader sig undergå biologiske vaccine eksperimenter, børn kan ikke få undervisning medmindre de ugentligt bliver podet i næsen, og små babyer bliver efterlyst via henvendelser fra Hospitaler, om vaccine eksperimenter. Der er en hel del af befolkningen, fra B holdet, der gennemgår forskelsbehandling ved cafe besøg og lign. da de mødes med modstand, mod fritagelse af test og mundbind, som i Danmark er et ulovligt krav, og dermed et overgreb og afhængighedsforholds- misbrug, netop fordi borgere er afhængige af deres indkomster, og hvis de ikke lader sig frivilligt næse- voldtage hver uge, kan de ikke passe arbejdet, og dermed ingen løn. Unge mennesker, på forskellige uddannelser, undergår samme pres, og gør de ikke som der bliver krævet, får de fravær, dernæst ingen S.u og til sidst, bliver de smidt ud af uddannelsen. DEt er en utrolig voldsom magt og tvang der sker her. og med tanke på corona passet, så er der en uoverskuelig kontrol med hvert enkelt individ. Hvilket der også fra flere myndigheders sider advares kraftigt imod, da vore sundhedsdata er noget man skal passe rigtig godt på.

Dette vil som praksis fra FNs torturkomité sige, at sager skal undersøges, hvor staten udøver effektiv kontrol, samt i forhold til individer som er under statens autoritet og kontrol.

Alle folkedrab skal, ifølge R2P, hindres, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser skal også hindres. Hvis staten ikke lever op til dette ansvar, har det internationale samfund FORPLIGTELSE til at beskytte civilbefolkningen. (**Det internationale samfund** er et udtryk som aktivister, politikere anvender i international politik om forpligtelser og opgaver mellem nationer, befolkninger, og regeringer i situationer, hvor FN kunne reagere.)

Genèvekonventionen gælder i ALLE tilfælde hvor en krig er erklæret, eller hvor der opstår væbnet konflikt. Denne konvention finder også anvendelse i delvis besættelse af et lands territorium, også selvom der ikke mødes med væbnes modstand!!!! Ifølge konventionen har Danmark forpligtet sig til, at følgende handlinger til **ENHVER TID og på ETHVERT STED ER FORBUDT:**

- a) vold mod liv og legeme, i særdeleshed mord under enhver form, lemlæstelse, grusom behandling og tortur;
- b) udtagelse af gidsler;
- c) krænkelser af den personlige værdighed, i særdeleshed ydmygende og nedværdigende behandling;
- d) domme, der ikke er afsagt af en behørigt konstitueret domstol, som yder alle de judicielle garantier, der betragtes som uundværlige af civiliserede folk, og henrettelser, der iværksættes uden en sådan domstols forudgående afgørelse.

2) Sårede og syge skal opsamles og plejes.

4 Uvildige humanitære organer såsom Den Internationale Røde Kors Komite er berettiget til at tilbyde de stridende parter deres bistand. Herudover bør de stridende parter tage initiativet til oprettelsen af særlige overenskomster indeholdende samtlige eller en del af nærværende konventions øvrige bestemmelser. Anvendelsen af foranstående bestemmelser berører ikke de stridende parters retlige status.

Ifølge artikel 12, er det **særdeles forbudt** at udrydde personer, eller gøre dem til genstand for tortur eller biologiske forsøg.

Den danske regering betragter øjensynligt sin befolkning som syge og smittede og udøver et biologisk vaccineforsøg med en hastegodjendt vaccine, de ikke kender virkningen af. Flere er allerede døde af vaccinen og da det er et forsøg, er det dermed også bevidste drab på befolkningen. Ved grove overtrædelser, jævnfør artikel 49, forstås overtrædelser, der indbefatter en af følgende handlinger, såfremt denne begås overfor personer eller ejendom, der beskyttes af konventionen: **forsætligt drab, tortur eller umenneskelig behandling, herunder biologiske forsøg, forsætlig tilføjelse af betydelig lidelse eller alvorlig skade på legeme eller helbred**, omfattende ødelæggelse og tilegnelse af ejendom, der ikke retfærdiggøres af den militære nødvendighed, og som udføres på ulovlig og vilkårlig måde.

Hvis tvangs ekspropriering skal foregå under tvang, fordi en borger ikke ønsker at lade sig vaccinere og denne derfor skal knækkes med magt ved at tage hans hus fra ham, så vil det, at være betragte, som tilegnelse af ejendom, der ikke retfærdiggøres og som udøves vilkårligt, over de af borgerne, der ikke vil følge kravet om vaccination og endda i vilkårlig rækkefølge.

En anden væsentlig pointe i forbindelse med Sikkerhedsrådets virke er, at alle FN's medlemsstater er forpligtede, afhængig af ordlyden i resolutionen, til at anerkende og udføre Sikkerhedsrådets beslutninger. Det indebærer bl.a., at stater, hvad enten de deltager aktivt i en militær indsats eller ej, efter omstændighederne er forpligtede til at acceptere de følger, en sådan indsats måtte have for den enkelte medlemsstat, herunder at den autoriserede militære styrke kan have behov for tilstedeværelse i staten, enten i form af transit, gennemflyvning eller til oplagring af materiel. Der vil i sådanne situationer ofte være behov for indgåelse af aftale med den således berørte stat.

En sikkerhedsrådsresolution kan autorisere medlemsstaterne til at foretage det fornødne for at genskabe mellemfolkelig fred og sikkerhed i et område. Autorisationen kan være mere eller mindre detaljeret, afhængig af den forestående opgaves

kompleksitet. Nogle resolutioner er kortfattede i beskrivelsen af formålet med indgrebet og fordelingen af ansvar herfor, mens andre er meget omfattende og detaljerede. En autorisation til magtanvendelse henviser til FN-pagtens kapitel 7 og giver typisk mandat til "the use of all necessary means/measures". Det overlades herefter til den udførende militære sammenslutning af stater at operationalisere resolutionen i overensstemmelse med folkerettens øvrige relevante bestemmelser, herunder grænserne for magtanvendelse.

En autorisation til militær magtanvendelse fra FN's Sikkerhedsråd afgør ikke i sig selv, om der foreligger væbnet konflikt eller ej. Denne vurdering beror på, om den humanitære folkerets objektive kriterier for væbnet konflikt er opfyldt, jf. nærmere i afsnit 3.3.1. Det vil imidlertid ofte være tilfældet. Sikkerhedsrådets formuleringer i resolutionstekst har ofte karakter af indikationer, fx i form af tekst om de væbnede styrkers overholdelse af folkeretten, men vil i sjældne tilfælde indeholde tekst om, hvorvidt det er Sikkerhedsrådets vurdering, at der foreligger væbnet konflikt, og hvilke parter, der er involveret. Indsættelse på baggrund af en sikkerhedsrådsresolution kræver derfor også en nærmere vurdering af, om indsættelse sker til væbnet konflikt eller ej, og hvilken betydning dette vil have for danske styrkers status, og dermed hvilke regler, der gælder i forholdet mellem aktørerne i konfliktområdet.

Det følger af FN-pagtens artikel 51 og af **folkeretlig sædvane**, at stater **har ret til at forsvare sig selv mod påbegyndte væbnede angreb**. På samme måde har stater **ret til at handle i selvforsvar over for umiddelbart forestående væbnet angreb**. Denne ret følger ikke af FN-pagten, men af folkeretlig sædvane. **Det er ikke afgørende for selvforsvarsretten om angrebet gennemføres af en stat eller en ikke-statslig aktør**. FN's Sikkerhedsråd henviste således fx til den (stateres) naturlige ret til individuelt eller kollektivt selvforsvar dagen efter terroranslagene den 11. september 2001, og fordømte på samme tid international terrorisme. **En selvforsvarshandling skal være nødvendig**, dvs. den skal være nødvendig **for at afværge eller afbryde angrebet eller nye angreb, der vurderes at følge**. Tyder forholdene på, at der har været tale om et

enkelstående angreb, eller er det vurderingen, at en diplomatisk indsats vil kunne bilægge tvisten, bør det overvejes, om selvforsvarshandling er nødvendig. ***Det kræves samtidig, at selvforsvarshandlingen skal være proportionel.*** Heri ligger et krav om forholdsmæssighed mellem angrebshandlingen og selvforsvarshandlingen, idet forventede følgeangreb kan inddrages i vurderingen.

I relation til eventuelle Computer Network Attacks (CNA*) mod mål i Danmark eller danske væbnede styrker skal det understreges, at selvom et angreb har nogle følger, der kan sidestilles med mere konventionelle væbnede angreb, ***så må afsenderen af angrebet kunne identificeres som forudsætning for en selvforsvarshandling.*** Hvis det kan bevises, at et CNA* har passeret gennem en anden stats digitale infrastruktur*, er det ikke i sig selv nok til at gøre denne stats digitale infrastruktur til genstand for selvforsvarshandlinger. Staters selvforsvarshandlinger skal umiddelbart meddeles Sikkerhedsrådet. Der gælder den begrænsning på selvforsvarshandlingers tidsmæssige udstrækning, at de ikke kan fortsætte, efter at Sikkerhedsrådet har taget effektive skridt til at håndtere situationen. **I en dansk sammenhæng kræves Folketingets samtykke som udgangspunkt ikke i den påtvungne situation, hvor militære magtmidler anvendes som forsvar mod et væbnet angreb på det danske territorium eller danske militærenheder.**

I sådanne tilfælde skal de angrebne styrker ufortøvet optage kampen uden, at ordre afventes eller søges indhentet, selv om krigserklæring eller krigstilstand ikke er de pågældende chefer bekendt. Det følger af den kongelige forholdsordre. Forholdsordren er fortsat gældende, og den ovenstående ordlyd har stået uændret, siden den første gang blev givet den 6. marts 1952. Den beskriver desuden en række pligter, bemyndigelser samt praktiske forhold, hvortil der blev foretaget enkelte ændringer den 26. april 1961. **Hovedparten af forholdsordren er kun relevant ved et angreb på dansk territorium,** men den er efter sin ordlyd også gældende ved angreb på en dansk militær enhed uden for dansk territorium. **I disse tilfælde vil enheden være omfattet af forholdsordren og vil ufortøvet kunne optage kampen, såfremt**

den angribes. Enheden vil desuden være forpligtet til aldrig at lade våben og andet krigsmateriel falde i modstanderens hænder i brugbar stand.

Forholdsordren kræver ikke, at angrebet hidrører fra en anden stat. Terrorangreb eller angreb fra andre væbnede grupper vil, efter omstændighederne, herunder angrebets karakter og omfang, kunne udgøre et angreb i forholdsordrens forstand. Det beror på den ansvarlige førers vurdering, om en handling, der er rettet mod danske styrker, har karakter af et egentligt angreb. Reaktionen på sådanne angreb **skal finde sted inden for den humanitære folkerets regler om mål, midler og metode.** Hvis der tilbageholdes individer i forbindelse med en sådan handling, finder den humanitære folkerets regler om håndtering af frihedsberøvede anvendelse i samspil med relevante menneskeretlige regler.

Såvel efter grundloven som efter den kongelige forholdsordre kan danske styrker, uden Folketingets samtykke, således alene handle i forsvar af danske styrker.

Der findes således fortilfælde, hvor lande eller regionale grupperinger af lande i helt ekstraordinære situationer har **begrundet magtanvendelse uden et FN-mandat med nødvendigheden af at imødegå massive overgreb på civilbefolkninger og ekstrem humanitær nød.** Sådanne operationer kan betegnes **humanitær intervention.**

Muligheden for humanitær intervention antages fra dansk side at hvile på følgende tre hovedkriterier:

- 1) Der foreligger konkret, ekstrem humanitær nød af betydeligt omfang, som kræver øjeblikkelig og uopsættelig imødegåelse.
- 2) Mulighederne for alternative løsninger til magtanvendelse uden FN-mandat er udtømte.

3) Anvendelsen af militære magtmidler sker med respekt for principperne om proportionalitet og nødvendighed og er strengt begrænset i tid og sigte til varetagelsen af de humanitære hensyn.

”Responsibility to Protect” (R2P) er et politisk beskyttelsesprincip, som giver stater ansvar for at beskytte deres egen befolkning imod fire specifikke internationale forbrydelser: folkedrab, etnisk udrensning, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

R2P og humanitær intervention sigter begge på at forhindre, at de mest alvorlige overgreb mod befolkningen kan begås.

Uddrag af 2 Militær straffelov og væbnet konflikt:

Militær straffelov indeholder en række bestemmelser, som vedrører handlinger, der alene er strafbare i væbnet konflikt, herunder krigsforræderi, uautoriseret kontakt med modstanderen, misbrug af beskyttede kendetegn, plyndring og ligrøveri. Loven indeholder endvidere bestemmelser, der forbinder overtrædelser i væbnede konflikter med højere straf end i fredstid, fx ulovlig udeblivelse og grov, forsætlig pligtforsømmelse. Og det må det vel være hvis militæret ikke beskytter befolkningen nu?

Hvis man antager at Danmark IKKE er i konflikt/ krig, mon så følgende er gældende, da vi så må anses som neutralt område, og er der derfor en være oplagt grund til at bekæmpe cyberkrigen?

De klassiske neutralitetsregler bestemmer, at neutral infrastruktur - dvs. infrastruktur, der befinder sig på en konfliktneutral stats område - ikke må gøres til genstand for angreb, uanset om infrastrukturen er privat eller statsejet. Statsejet neutral infrastruktur må endvidere ikke angribes, selvom denne måtte befinde sig i det ydre rum, internationalt luftrum eller på det åbne hav. Det antages videre, at infrastruktur beliggende på konfliktneutral stats område ikke må anvendes af krigsførende stater til at udføre krigshandlinger.

Konfliktparternes faktiske anvendelse af territorierne

Det er ikke sikkert, at der finder krigshandlinger sted på alle de krigsførende staters territorier samtidig. I moderne væbnede konflikter autoriserer FN's Sikkerhedsråd magtanvendelse for internationale koalitioner og alliancer som reaktion på **medlemsstaters brud på den mellemfolkelige fred og sikkerhed**. Sådanne indsættelser sker ofte langt fra koalitionsstaternes egne grænser. I sådanne tilfælde er den væbnede del af konflikten ofte begrænset territorielt til den stat, der er genstand for Sikkerhedsrådets resolution.

Andre rettigheder og forpligtelser relaterer sig specifikt til måden, kamphandlinger udføres på. Det gælder fx **staters pligt** til at udføre visse **forsigtighedsforanstaltninger imod virkninger af modstanderens angreb**, herunder fx i at **holde civilbefolkningen adskilt fra militære mål**. Sådanne forsigtighedsforanstaltninger **skal gennemføres "i videst mulige omfang" og i det omfang, det vurderes at være nødvendigt for at beskytte civile og civilbefolkningen**.

En Ikke-international-væbnet konflikt er i udgangspunktet begrænset til en stats område. Konflikten må derfor som udgangspunkt alene finde sted på denne stats territorium. Og her finder den humanitære folkeret anvendelse på **hele** statens område.

Hvis en stat accepterer eller inviterer udefrakommende stater til at udføre krigshandlinger på eget territorium, mister konflikten som nævnt ikke sin karakter af Ikke-international-væbnet konflikt . Konflikten er også i disse situationer territorielt afgrænset til den territorialstat, hvori kamphandlingerne finder sted. (betyder dette at danske styrker kan bede om assistance fra Tyskland fx?)

Danmark har været medlem af FN's Internationale Arbejdsorganisation (International Labour Organisation - ILO) siden oprettelsen i 1919, der sikrer globale minimumsstandarder for arbejdsvilkår og social sikring til arbejdstagere.

Konventionerne forpligter først og fremmest Danmark som stat til at implementere disse standarder i dansk ret på betryggende og effektiv vis.

Konventionerne kan være territorielt afgrænset, men det kan besluttes at anvende principperne for personer, der ansættes af den danske stat uden for dansk område.

Kernen af disse konventioner anerkendes som menneskerettigheder.

De er universelle og skal respekteres af alle lande. Dette gælder i alt otte konventioner, herunder ***konventionerne om foreningsfrihed og retten til at føre kollektive forhandlinger, forbud mod børnearbejde, forbud mod tvangsarbejde, ret til lige løn for lige arbejde og forbud mod diskrimination.***

1) Lokalt ansatte bør være ansat i henhold til skriftlig ansættelsesaftale, der udgør grundlaget for ansættelse, og som bl.a. beskriver ansættelsesperioden, arbejdstid og -sted, samt indeholder bestemmelser om opsigelse og ophævelse i tilfælde af misligholdelse. Aftalen bør beskrive, hvilken løn den ansatte er berettiget til, og hvordan den kommer til udbetaling. Selve lønniveauet bør derimod følge niveauet for tilsvarende tjenesteydelser i modtagerstaten.

2) Ansatte har ret til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger. I praksis vil det ofte betyde, at de ansatte kan udpege en tillidsmand.

3) Der må ikke finde usaglig forskelsbehandling sted som led i udvælgelseskriterierne for ansatte.

4) Mindstealderen er 18 år for ansatte, der på baggrund af jobbets natur og de nærmere omstændigheder, jobbet udføres under sandsynligt vil kunne udsættes for helbredsfare, sikkerhedsrisiko eller udfordring af unge menneskers moral.

5) Lokalt ansatte skal have/har ret til en rimelig arbejdssikkerhed, herunder oplysning om de risici, der kan være forbundet med arbejdet og evt. adgang til særligt beskyttelsesudstyr. Kommer en ansat til skade i forbindelse med arbejdet, skal der udbetales arbejdsskadeerstatning. En sådan erstatnings størrelse skal fastsættes i overensstemmelse med lokale standarder herfor.

6) Ansatte skal have/har ret til at holde ferie i rimeligt omfang. Også her bør modtagerstatens regulering af området være retningsgivende for ansattes rettigheder.

7) Ansatte skal have/har ret til løn under sygdom og barsel i et omfang, der fastsættes i overensstemmelse med de standarder, der gælder i modtagerstaten.

Folkeretlig regulering af Computer Network Operations

Måske noget nyt at afprøve retspraksis af?

Med tanke på den kontrol der overgår befolkningen på de sociale medier, kunne det måske tænkes, at denne operation var noget man skulle arbejde ud fra?

Danmarks Computer Network Operations(CNO*) kapacitet er på nuværende tidspunkt i sin tidlige udvikling. Det er derfor ikke et område, danske styrker har gjort sig en lang række operative erfaringer med.

CNO* opdeles i tre grundlæggende operationsformer, hvor det i særdeleshed er angrebsdelen, der er relevant. De tre operationsformer er:

- Forsvar, der benævnes Computer Network Defence (CND*) · Opklaring, der benævnes Computer Network Exploitation (CNE*)
- Angreb, der benævnes Computer Network Attack (CNA*)

Det kan diskuteres, om cyberspace skal anses som et helt nyt domæne for kamphandlinger, eller om det er mere naturligt at se CNO* som et nyt kampmiddel, der anvendes på den eksisterende kampplads.

CNO* er et kampmiddel, der er underlagt den eksisterende folkeret.

Hvis et CNA* har effekter, der gør, at det kan sidestilles med et angreb i folkeretlig forstand, **er det underlagt de samme regler, som gælder for mere konventionelle angreb, og så skal det behandles som et sådant.** Der skal her skelnes mellem to forskellige former for angreb:

For det første et CNA*, der er anset for et angreb, der kan sidestilles med et konventionelt angreb.

For det andet et CNA*, der er et angreb forstået på den måde, at det giver den stat, der er udsat for det, ret til at udøve selvforsvar efter FN-pagten.

Anvendelse af CNA* til et konventionelt angreb er ikke svært at forestille sig.

Omvendt er det sværere at forestille sig et isoleret CNA*, der bliver anset for et væbnet angreb efter FN-pagtens artikel 51. Såfremt et CNA* anvendes i sammenhæng med konventionelle militære operationer, skal de samlede følger af angrebene vurderes i forhold til at **fastslå, om der er tale om et angreb efter FN-pagtens artikel 51.**

FN pagts Artikel 51. Intet i nærværende pagt skal indskrænke den naturlige ret til individuelt eller kollektivt selvforsvar i tilfælde af et væbnet angreb mod et medlem af de Forenede Nationer, indtil sikkerhedsrådet har truffet de fornødne forholdsregler til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed. Forholdsregler, taget af medlemmer i udøvelsen af denne ret til selvforsvar, skal uopholdelig indberettes til sikkerhedsrådet og påvirker ikke på nogen måde dettes myndighed og ansvar i henhold til nærværende pagt med hensyn til iværksættelse når som helst af sådanne skridt, som det anser for nødvendige til opretholdelse eller genoprettelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed.

Retten til respekt for privatliv og familieliv

Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Begrænsninger kan ske i overensstemmelse med **nærmere betingelser fastsat ved lov** og kun, hvor det er **nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd**, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at **beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed.**

Nu hvor PET påtænker, at anse demonstranter og befolkningens ytringer som værende terror, må denne del af forsvarets krigs manual være gældende, og om ikke andet, kan lovtæksten vel vendes om, således den danske fredsbevarende styrke kan beskytte **civilbefolkningen:**

6. Retten til ytrings-, forsamlings- og foreningsfrihed:

Enhver har ret til ytringsfrihed samt til at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed. **I områder, hvor der foreligger områdekontrol, gælder rettighederne i fuldt omfang**, herunder **også stater forpligtelser til at beskytte rettighedernes udfoldelse**. Begrænsninger heri bør kun finde sted, hvis det er nødvendigt for at opnå et mål, der relaterer sig til løsningen af den militære opgave, fx typisk at opretholde eller genetablere offentlig ro og orden.

Forbud mod diskrimination

Diskriminationsforbuddet findes i forskellige afskygninger i forskellige menneskerettighedskonventioner. Diskriminationsforbuddet **handler i høj grad om måden, stater udmønter menneskeretlige forpligtelser på. Stater må således sikre alle rettighederne uden diskrimination på baggrund af køn, race, hudfarve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal**, formueforhold, fødsel eller andre forhold.

Mennesker med handicap og forbud mod diskrimination:

I forhold til fx coronapas, skolers bortvisning af elever osv.

På baggrund af handicap FN's Handicapkonvention, forpligter stater sig til at sikre menneskerettighederne for mennesker med handicap, dels at beskytte disse mennesker mod diskrimination. Konventionen omfatter en bestemmelse, der sigter på **"risikosituationer"**, herunder også væbnede konflikter, humanitære nødsituationer og naturkatastrofer. Herefter skal stater i overensstemmelse med deres forpligtelser efter den humanitære folkeret og menneskerettighederne **træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre mennesker med handicap beskyttelse og sikkerhed**. Denne foranstaltning er IKKE overholdt, idet læger, skoler, børnehaver, erhvervsdrivende osv

IKKE er oplyste omkring patienters, elevs, børns og kunders rettigheder. Alle parter søger magtesløst info alle steder, og selvom lovteksten er tilgængelig på nettet, er dette åbenlyst ikke tilstrækkeligt, man kunne uddele forståelig og nem tilgængelig tekst i stedet, og på den måde udstikke retvisende retningslinjer til alle parter.

Princippet om militær nødvendighed (på engelsk "military necessity") indebærer et krav om, at en konfliktpart kun må anvende den grad og type af magt, der er nødvendig for at opfylde konfliktens legitime formål. Det vil sige at fremtvinge modstanderens hele eller delvise overgivelse med mindst muligt tab af menneskeliv og ressourcer. Omsat til mere konkrete forpligtelser betyder det, at magtanvendelsen skal være lovlig, kontrolleret og nødvendig. Kravet om lovlighed forudsætter, at våben, ammunitioner og **krigsmetoder ikke strider mod den humanitære folkerets regler** på området, fx ikke finder sted med anvendelse af **forbudte våben såsom kemiske våben** eller personelminer. Jeg undrer mig over om det er dette der evt foregår lige nu, med orme der er fundet i maskerne. Ingen har reageret på denne viden. Hvorfor ? Bliver der mon rettet kemisk våben i mod os? Og skal militæret så ikke ufortrødent beskytte befolkningen ?

ER DANMARK I KRIG?

Mamma Boss Rules - Sortklædt Demonstrant og Frihedskæmper

